

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1954

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΠΕΧΑΙΒΑΝΙΑΗ

WCC

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την Ύψηλην Προστασίαν τῆς Α. Μ. του ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον
Προεδρείαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 9ον

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1954

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαδηττοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1092

Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Α. Σγουρού 2

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: «ΠΥΡΣΟΣ» Α. Ε., 'Ιερά 'Οδός 61

Τιμή Φύλλου Δρχ. 1.500 — Έτησίαν συνδρομή έσωτ. Δρχ. 12.000, έξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιοδικοῦ νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴ ἢ τραπεζικὴ ἐπιταγὴ ἀ π ρ ο σ ῶ π ω ς

«Έλληνικὸν Έρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 1, Ἀθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Μήνυμα τοῦ Προέδρου Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου	1	Message by G. R. C. President	1
Εἰρήνη, ὑπὸ Ε. Φωτιάδου	1—2	Irene, by E. Photiades	1—2
Ἡ Φιλία, ὑπὸ Α. Σ. Α.	2	Friendship, by A. S. A.	2
Έλληνες, ὑπὸ Γ. Κουρμούλη	3	Hellenes, by G. Kourmoulis	3
Ἡ διατροφή τοῦ βρέφους, ὑπὸ Σπ. Μπαρτσόκα	4	Infantile hygiene, by Sp. Bartsokas	4
Οἱ μῦθοι εἰς τὴν Ἱατρικὴν, ὑπὸ Σπ. Δοξιάδη	5	Myths in Medicine, by Sp. Doxiades	5
Ἀκαδημία, ὑπὸ Μ. Νικολαΐδη	6	The Academy of Athens, by M. Nicolaides	6
Σπάρτη, ὑπὸ Π. Καλονάρου	7	Sparta, by P. Kalonaros	7
Οἱ πρώτες ἐξερευνήσεις εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ὑπὸ Ν. Δημητροκάλλη	8	First explorations in Africa, by N. Demetricalis	8
Τὰ δύο λεοντάρια, ὑπὸ Β.	9	The two lions, by B.	9
Ἡπειρος, ὑπὸ Κ. Ζευγά, β) Προσευχὴ, ὑπὸ Α. Ξ.	10	Epirus, by K. Zevgas. b) Prayer, by L. X.	10
Τὸ σκάλισμα, ὑπὸ Π. Γρίσπου	11	Barthing, by P. Grispos	11
Φωτογραφίες δράσεως	12—13	Activity in pictures	12—13
Πρώτες Βοήθειες. — Αἱμορραγία	14	First-aid - Hemorrhagy	14
Οἱ σεισμοὶ	15	Earthquakes	15
Πῶς νὰ γράφετε καλὰ	16	How to write well	16
Τὰ δάση μας, ὑπὸ Π. Γρίσπου. β) Τὸ μαγεμένο δάσος, ὑπὸ Μ. Μαλακάση	17	Our forests, by P. Grispos. b) The forest, poem, by M. Malakassis	17
Τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιο, ὑπὸ Σπ. Αὐλωνίτη. β) Ἱστορικὲς φυσιογνωμίαι	18	The Athens Stadium, by Sp. Avlonites. b) Historic figures	18
Ι. Ἀθανασάκης	19	J. Athanasakis	19
Κίνησις Ε. Σ. Ν.	20—21	G. J. R. C. movement	20—21
Μαθητικὴ Συνεργασία	22—24	Pupils' contribution	22—24
Τὰ κατορθώματα τοῦ Λελέ: Ἡ γκαμήλα, ὑπὸ ΑΝ. ΒΩ.	25	Lele's deeds: The camel, by AN. VO.	25
Ἐξώφυλλο: Τὸ κάστρο τῶν Ἰωαννίνων.		Front cover: The fortress of Janina	
Ἐσωτερικὸν ἔξωφύλλο: Στὴν Ἡπειρο, ὑπὸ Ζ. Παπαντωνίου.		Inside front cover: To Epirus, by Z. Papanтониου.	
Ὁπισθόφυλλο: Ζωὴ στὸ βουνό. Μουσικὴ Ἀλ. Παναγιωτοπούλου. Ποίησις Στ. Σπεράντζας.		Back cover: Life on the mountain. Music by A. Panagiotopoulos. Verses by St. Sperantzas.	

ΣΑΧΑΡΙΑ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Ἀπὸ σκλάβους ἐκκλησιᾶς
πέρασε ἡ σιμαία
μπήκε, στάθηκεν ἔμπρὸς
τὴν Πύλην τὴν Ὁραία!

Τρέμουνε κι ἀχνοφωτᾶν,
τρέμουν οἱ λαμπάδες,
καὶ τὰ δάκρυα τρέμουνε,
οἱ σκλάβοι οἱ ραγιαδες.

Λειτουργεῖται ἡ γ α λ α ν ῆ
τὴν Ὁραία Πύλην!
μάτια τὴ ραντίζουνε,
τὴν τρεμογγίζουν χεῖλη.

Λειτουργεῖται ἡ γ α λ α ν ῆ
καὶ στέκει ὁλόγυρά της
ὁ στρατὸς ὁ ν ι κ η τ ῆ ς
καὶ λαμπουν τ' ἄρματά της.

— Ὡ ἄρματα πολύδροντα,
κι εὐλογημένα κι ἅγια,
νὰ σὰς στεφανώσουμε
οἱ σκλάβοι εἰμὲι μὲ βᾶγια.

Σεῖς, ποὺ ἀναταράζοντες
τὸν νεκρικὸν ἀγέρα,
φέρατε τὸ λάβαρο
τὸ ποθητὸ ἐδῶ πέρα.

Πάρτε δαφνοστέφανα
καὶ λούλουδα τ' Ἀπρίλη
καὶ ψυχῆς λιθάνισμα
μὲ τὰ πικρά μας χεῖλη...

ΜΗΝΥΜΑ ΕΠΙ ΤΩ, ΝΕΩ, ΕΤΕΙ

Τοῦ Προέδρου τοῦ Ε. Ε. Σ. κ. Κων. Γεωργακοπούλου

Σήμερον, διὲ ὑποδεχόμεθα πλήρεις ἐλπίδων καὶ αἰσιοδοξίας τὸ ΝΕΟΝ
ΕΤΟΣ 1954 διατελούμεν ἀκόμη ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἐντυπώσεων, τὰς
ὁποίας μᾶς ἀφῆκε τὸ ἔτος 1953.

Κατ' αὐτὸ ἡ παγκόσμιος Οἰκογένεια τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀνέλαβεν
ἔργον βαρὺ, τὴν ὁργάνωσιν καὶ παροχὴν βοήθειας εἰς μεγάλους πληθυσμούς,
δοκιμασθέντας σκληρῶς ἀπὸ σπανίας ἐκτάσεως θεομηρίας. Σεισμοί, πλημ-
μύραι, τυφῶνες, σιτοδείαι λόγῳ ἀνομβρίας καὶ πλείστα δμαδικὰ ἀτυχήματα
προεκάλεσαν τὴν δυστυχίαν ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀνθρώπων καθ' ὅλην τὴν Γῆν.

Ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην ἡγεσίαν τῶν Διεθνῶν Ἐρυθροσταυρικῶν Ὁργα-
νώσεων ὅλοι σχεδὸν οἱ Ἐθνικοὶ Ἐρυθροὶ Σταυροὶ ἐπετέλεσαν μετὰ κατα-
νοήσεως καὶ προθυμίας τὸ ἀνθρωπιστικὸν αὐτῶν καθήκον, συμβαλόντες εἰς
τὴν ἀνακούφισιν τῆς δυστυχίας τῶν θυμάτων καὶ τὴν περίθαλψιν αὐτῶν.

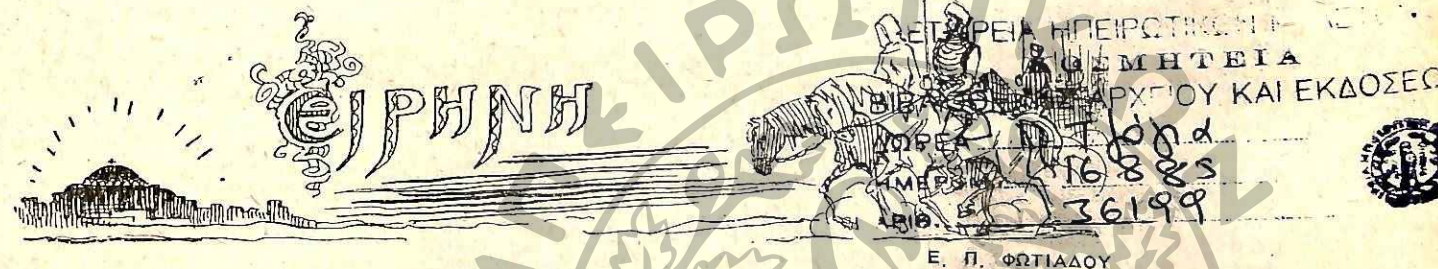
Ἰδιαίτερος ἡ Πατρίς μας ὑπέστη τὰς τραγικὰς συνεπείας σεισμῶν μεγάλης ἐντάσεως, οἱ ὁποῖοι
κατέστρεψαν τορεῖς ἀπὸ τὰς ὥραιότερας Νήσους τοῦ Ἴονιου Πελάγους καὶ εἰς ὀλίγας στιγμὰς ἐστέρη-
σαν τοὺς κατοίκους τῶν τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς ἀνέσεως, ἀς ἐξησφάλισαν εἰς αὐτοὺς μόχθοι αἰῶνων.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, εὐθεθεῖς μετὰ τῶν πρώτων παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν τόσον σκλη-
ρῶς δοκιμασθέντων ἀδελφῶν μας καὶ ἔκτοτε καταβάλλων συνεχῶς πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν παρο-
χὴν τῆς ἀνωτάτης δυνατῆς βοήθειας πρὸς αὐτοὺς, μετὰ βαθείας ἱκανοποιήσεως διεπίστωσεν διὲ ἡ Κρα-
τικὴ μέριμνα ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν ὑπῆρξε καὶ συνεχίζεται ἄμεσος, ἀποτελεσματικὴ καὶ μεθοδικῶς
ἐκδηλουμένη καὶ διὲ ἡ συμπαρατάσις πλείστον κρατῶν, τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τῶν Ἀδελ-
φῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐγκατεστημένων Ἑλλήνων καὶ πλείστον ἄλλων Ὁργα-
νώσεων καὶ προσώπων ἐξεδηλώθη μὲ ἀξιοθαύμαστον γενναιοδωρίαν καὶ βαθείαν κατανόησιν τῆς Χρι-
στιανικῆς ἀλληλεγγύης, ἥτις πρέπει νὰ συνδέῃ τὴν ἀνθρωπότητα.

Πρὸς τοὺς οὕτω εὐεργετικῶς ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν ἐργασθέντας, ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς
ἐκφράζει τὴν ἐδνγνωμοσύνην του.

Ἀς εὐχηθῶμεν ὅπως αἱ ἐκδηλώσεις αὗται ἀποτελέσουν τὰς πρώτας ἀκτῖνας τοῦ Ἡλίου τῆς Χρι-
στιανικῆς Παγκοσμίου Ἀγάπης, τοῦ ὁποῦ τὴν ἀνατολὴν ἀναμένουν ὅλοι οἱ Ἐλεύθεροι Λαοί, ἵνα
Βασιλεύσῃ «Ἐπὶ Γῆς Εἰρήνη καὶ ἐν Ἀνθρώποις εὐδοκία».

Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος Ε. Ε. Σ.

Ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμε-
νον φύλλον διὰ τὴν Ἀνθοῦσαν, κό-
ρην τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντί-
νου τοῦ Ε' (718-775 μ. Χ.) καὶ
διαδόχου τοῦ μεγάλου ἐπίσης αὐτο-
κράτορος Λεόντος τοῦ Γ' καὶ τῆς
αὐτοκρατορίας Εἰρήνης, πρώτης συ-
ζύγου τοῦ Κωνσταντίνου, ἡ ὁποία
καὶ δίδει ἀφορμὴν εἰς τὸ σημερι-
νὸν μας ἄρθρον.

Ἄν, ὅπως ἐγράψαμεν καὶ ἄλλο-
τε, πολλὰ πριγκίπισσας τοῦ Βυ-
ζαντίου ἐξυπηρετήσαν τὴν Αὐτοκρα-
τορίαν δεχόμεναι, αἱ ὑπερπολιτισμέ-
ναι αὗται, νὰ γίνων σύζυγοι βαρ-
βάρων - τῆς Ἀνατολῆς, τῆς Δύσεως

καὶ τοῦ Βορρᾶ, ὅμως ὅχι ὀλίγοι
αὐτοκράτορες καὶ ἄλλοι βασιλικοὶ
βλαστοὶ καὶ ἐπιφανεῖς ἐν γένει ἄν-

δρες τῆς Αὐτοκρατορίας ἐνυμφεύον-
το βαρβάρους πριγκίπισσας χάριν
τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ. Τῆς ἐξυπηρετή-
σεως τοῦ δημοσίου συμφέροντος. Ἐ-
νας ἀπὸ αὐτοὺς ἦτο καὶ ὁ Κωνσταν-
τίνος, ὁ ὁποῖος λαμβάνει εἰς γάμον
τὴν κόρην τοῦ «εὐγενεστάτου Χαχά-
νου τῆς Χαζαρίας», δηλαδὴ τοῦ ἡ-
γεμόνος τῶν προγόνων τῶν σημερι-
νῶν Κοζάκων τοῦ Δόν, — ἐνὸς ἀπὸ
τὰ τρία τότε μεγάλα Σκυθικὰ φύλα,
ποῦ ἦσαν ἐγκατεστημένα εἰς τὴν Ἀ-
νατολικὴν Ρωσίαν.

Ἡ πολυμήχανος καὶ δευτάτη Ἑλ-
ληνικὴ διπλωματία τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως μετεχειρίζετο ἐναλλάξ ἁ-
νέναντι γειτόνων, ἐχθρῶν καὶ φίλων,
πότε τὸν πόλεμον, πότε τὸ χρέμα
καὶ τὰς τιμὰς, πότε τὰ συνοικέσια.

Ἡ λάμψις, ὁ μυθικὸς πλοῦτος, ἡ
προνομιοῦχος θέσις τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως, ἐξυπνοῦσαν τοὺς πό-
θους φυλῶν εἰς τὰ πέρατα τοῦ κό-
σμου. Ἀπὸ τὰ μακρινώτερα σημεῖα
τῆς γῆς ἐξεκινούσαν λαοὶ ἡμιπολί-
τιστοι καὶ λαοὶ ἐντελῶς βαρβάροι
διὰ νὰ κατακτήσουν τὴν θρυλικὴν
αὐτὴν Κολχίδα τῶν μέσων χρόνων.
Πῶς νὰ ἀντεπεξέλθῃ ἐναντίον ὅλων
αὐτῶν τῶν ἀδαιμάτων τῆς Ἑλληνικῆς
Αὐτοκρατορίας μὲ τὰς πολεμικὰς
τῆς μόνον δυνάμεις; Ὑπάρχουν πε-
ρίοδοι, κατὰ τὰς ὁποίας διεξήγε
πόλεμον πρὸς τορεῖς καὶ τέσσαρας
ταυτοχρόνως ἐπιδρομείς!

Κατεῦφευγε λοιπὸν κάποτε τὸ
Βυζάντιον καὶ εἰς τὸ χρέμα καὶ εἰς
τὰς τιμὰς. Ἐνας βαρβάρους ἡγε-

μών αντί χρημάτων ή τιμών—ή συνήθως και των δύο—ανελάμβαναν ή να εγκαταλείψουν την επιδρομή ή να πείθον από τα πλάγια ή από τα κάτω έναντι άλλου επιδρομέως. Ένας επικίνδυνος άρχων, του οποίου τας σκέψεις έμάνθαναν ή δεξιοτάτη κατασκοπία του Βυζαντίου, έλάμβανε τον τίτλον του υπάτου, έμενε κατάπληκτος από την τιμήν και έκάθητο ήσυχος. Ένας μακρινός αθένης έγίνετο γαμβρός του Αυτοκράτορος: Ο βάρβαρος αυτός θα καθίστατο πλέον ακίνδυνος.

Πρός τιμήν των Έλληνιδων πριγκιπισσών, που έθυσιάστησαν εις τον βωμόν του κρατικού συμφέροντος, πρέπει να σημειωθή ότι όχι μόνον έλαιο προσεφέρθησαν με αυταπαρησίαν εις την θυσίαν, αλλά και ότρου έπηγαν ύπηρξαν άμεμπτοι, έγιναν φορείς του Έλληνικού πολιτισμού και διετήρησαν παντού άκεραίαν την Έλληνικήν συνειδησιν. Και να φαντασθή κανείς πόσα γνωστά και πόσα άγνωστα δράματα άντιμετώπισαν αι Έλληνίδες αυτές! Τί εύρισκαν εκεί που έπηγαιναν! Από την έκλειπτυσμένη Βυζαντινήν κοινωνίαν, την άδραν και σοφήν, εις την άγριότητα και άμαθειαν!

Αλλά τί έγινε με τας πριγκιπίσας, που ήρχοντο από μακράν, εις την Κωνσταντινούπολιν; Άπλούστατα: Έγίνοντο γρήγορα τέλειαι Έλληνίδες! Με την εύκολον προσαρμογήν, που έχουν αι γυναίκες και

εις το καλόν και εις το κακόν—απείρως άνωτέραν των άνδρών, οι οποίοι έχουν ...όνειον, συνήθως, έμμοήν—αι μακριναι έκείναι πριγκίπισσαι προσηρμόζοντο άμέσως εις τον υπέρτερον πολιτισμόν ή μάλλον εις τον μόνον, που έγνώρισαν πολιτισμόν, έξηλληνίζοντο, και δεν διεκρίνοντο από τας έκ παραδόσεως Έλληνίδας.

Εις το κολοσσιαίον εκείνο χωνευτήριον της Πόλεως, όλοι αι φυλαι άνεμειγνύνοντο υπό μίαν πνοήν, θαυμασίως άφομοιωτικήν, την Έλληνικήν. Αι μικραι έκείναι βάρβαροι, άφου παρήρχετο ή πρώτη κατάπληξις από τον πλούτον και την μεγαλοπρέπειαν, έγίνοντο Έλληνίδες, όπως είπαμεν, και μάλιστα φανατικαι Έλληνίδες. Όταν οι Φράγκοι της Δ' Σταυροφορίας άνεκάλυψαν εις την Άνατολήν την Άγνήν της Γαλλίας, κόρην του βασιλέως Λουδοβίκου του Ζ' και χήραν του αυτοκράτορος Άνδρονίκου του Κομνηνού, και της ώμίλησαν Γαλλικά, ή Γαλλίς βασιλοπαις άπήντησεν ότι δεν έννοιε την γλώσσαν αυτήν και ότι γνωρίζει μόνον Έλληνικά. Και άφου άνεφέραμεν τον πατέρα της Άγνής Λουδοβίκον, ως σημειώσωμεν ότι ο βασιλεύς αυτός της Γαλλίας μόλις ήξευρε να διαβάξη το Ψαλτήριον, ή δε σύζυγός του, ή Άλίκη της Καμπανίας, τίποτε άλλο δεν έγνώριζε πλην όλίγων ήρωϊκών άσμάτων, τα όποια τότε ήσαν ή μόνη πνευματική τροφή των άνωτέρων τάξεων της Δύσεως.

Αί ξέναι πριγκίπισσαι, άφου έβαπτιζοντο, άν δεν ήσαν Χριστιαναι, παρεδίδοντο εις έκλεκτούς διδασκάλους και εις σοφάς κυρίας της αύλής και έμάνθαναν και αυτοι όσα έπρεπε να γνωρίζη μία Έλληνίς βασιλόπαις. Και δεν ήσαν όλίγα. Η Παλαιά και ή Καινή Διαθήκη, ο Όμηρος, ο Πλάτων, ο Άριστοτέλης, οι άρχαιοι ιστορικοί, τα έργα λογίων αυτοκρατόρων, οι βίοι των άγίων, ή μουσική, ώστε εις πάσαν στιγμήν ή πριγκίπισσα να ψάλλη τους ύμνους της Έκκλησίας, κάποτε και τα Λατινικά, ήσαν ή βασική Παιδεία των άνωτέρων γυναικών του Βυζαντίου και μάλιστα των αύλικών. Και όλα αυτά όχι ξηρά και σχολαστικά, αλλά με συζητήσεις λεπτάς και εύστρόφους, που ώξυναν το πνεύμα και άνέπτυσσαν την δύναμιν του λόγου και της άντιρρήσεως, ή όποια τότε ήτο της μόδας!

Άλλ' έλθσωμεν εις την θυγατέρα του βασιλέως των Χαζάρων: Έρχεται εις την Κωνσταντινούπολιν, βαπτίζεται, όνομάζεται Ειρήνη, γίνεται σύζυγος Κωνσταντίνου του Ε'. Τίποτε άλλο από την ζωήν της δεν είναι γνωστόν. Όπως οι εύτυχεις λαοί, έτσι και αυτή, δεν έχει ιστορίαν. Το μόνον, που άναφέρει είναι, ότι ύπήρξε καλή Χριστιανή και καλή σύζυγος, άφωσιωμένη όχι μόνον εις τον σύζυγον αλλά και εις τον πενήτερόν της. Και δεν ύστέρησε και ως μητέρα, άν κρίνωμεν από την κόρην της, την λεπτήν Άνθοσαν.

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

Γραμμένο από ένα καλό φίλο των ερυθροσταυριτών

17ον.

Το ώραίο δένδρο της φιλίας, με τους τόσο πολύτιμους καρπούς είναι ανάγκη να το διατηρήσουμε άκμαίο και ζωντανό για να μη μαραθή και καταστραφή. Το δένδρο αυτό, που, όταν πιάση ρίζα βαθειά, γίνεται καταφύγιο βέβαιο σε πολλές καταιγίδες και δυστυχίες της ζωής, είναι πάρα πολύ ευαίσθητο και λεπτούφαντος και έχει ανάγκη από προσοχή, καλλιέργεια και περιποίηση. Με το ελάχιστο κτύπημα από άπροσεξία και την ελάχιστη παραμέλησί του, φανερώνει σημεία μαρasmus και δεν άργεί να ξεραθή. Είναι άνεμιας μάρας και δεν άργεί να ξεραθή. Είναι άνεμιας μάρας και δεν άργεί να ξεραθή. Είναι άνεμιας μάρας και δεν άργεί να ξεραθή.

Πρώτα απ' όλα, βέβαια, ή φιλία σδύνει φυσιολογικά με τον αιώσιο χωρισμό του ενός από τους φίλους, το θάνατο. Το μεγάλο αυτό άγνωστο θέτι τέρμα σ' όλες τις ανθρώπινες σχέσεις και φυσικά και στη φιλία. Μα ή φιλία είναι τόσο δυνατή, όταν είναι πραγματική, που κι αυτός ο θάνατος δεν είναι ικανός να την εξαφανίση ολότελα. Ο πόνος για το χαμό του αγαπημένου μας φίλου είναι βέβαια μεγάλος και το χάος, που δημιουργεί, είναι πραγματικό, μα αυτά και τα δύο κάπως εξουδετερώνονται από την άνάμνησι του καλού φίλου και της υπέροχης συντροφιάς του. Τίποτε δεν μπορεί να άντικαταστήση το φίλο, που χάσαμε, ούτε ο πιο στενός μας συγγενής, και γι' αυτό άμα χαθή, λυπούμαστε πικρά.

Μα αυτή ή λύπη δεν είναι τίποτε μπροστά στην δύνη και την αθεράπευτη πληγή, που άφίνει ή φιλία, που μαράθηκε και χάθηκε από κτυπήματα προδοτικά ενός από τους φίλους.

Ο θάνατος παίρνει βέβαια το φίλο μας και μάς στερεί από τον καλύτερο σύντροφο της ζωής μας, μα με το ξεριζώμα της φιλίας δεν χάνουμε μόνο το φίλο μας, αλλά γεμίζει και ή καρδιά μας με άφάνταστο πόνο και πικρία από το άγριο έσχιμα, που συνέβηκε μέσα μας και για τον έξευτελισμό της πιο έριής πεποιθήσεως, που βασίλευε ως τώρα στην καρδιά μας, για ένα από τα ιερώτερα πράγματα της ζωής, τη φιλία.

Ο πεθαμένος φίλος μας άκόμη και από τον τάφο του στέλνει μίαν άκτίνα καλωσύνης. Σε μιά άσχημη στιγμή της ζωής μας δεν θα είναι δύσκολο να σκεφθή κανείς τί θα έλεγε και τί θα έκανε ο καλός μας φίλος. Μα όταν ο χαμός του φίλου μας είναι από καταστροφή της φιλίας αυτής, ή σκέψις, που κάνει ο καλός φίλος, που έμεινε γελασμένος από τη φιλία, είναι φοβερή, όταν ή άνάμνησι του πρώην φίλου του τοποθετεί στη θέση του ένα έλεεινό και ταπεινό έχθρό! Το δολοφονικό χέρι του πρώην φίλου ένεργεί συνεχώς και ο πόνος είναι παντοτεινός. Και τί άληθινά, άπέραντος, είναι ο πόνος, όταν άποκαλυφθή πως ένα συμφέρον ή μιά μαροφιλοδοξία ή ένας ταπεινός ύπολογισμός ήταν άνώτερα και ισχυρότερα από τη φιλία! Και άφου αυτά καταστρέφουν έκείνη την πολύτιμη σχέση πόσο βαθύς πόνος είναι να παρακολουθή κανείς τη διαγωγή του πρώην φίλου, που δεν παραλείπει ευκαιρία για να δείξη τη μικρή ψυχή του, δηλητηριάζοντας και καταστρέφοντας είτε με λόγια είτε με έργα τον πρώην φίλο του!

Α. Σ. Α.

(Συνεχίζεται)

ΕΛΛΗΝΕΣ

Γ. Ι. ΚΟΥΡΜΟΥΑΝ, Καθηγητού του Πανεπιστημίου 'Αθηνών

Α.

Τον Κρητομυκηναϊκόν πολιτισμόν διαδέχεται ο Έλληνικός. Είναι δε ο πολιτισμός αυτός άποκλειστικόν γνήσιον έπίτευγμα του λαού, τον οποίον έδημιούργησαν αι άνθρωπιναι περιπέτειαι, τας οποίας έσκιαγραφήσαμεν εις τα προηγούμενα άρθρα. Έκρίθη και άνεγνωρίσθη ύφ' ολοκλήρου του κόσμου ως μεγαλειωδέστατη έκδήλωσις ανθρωπίνης προσπάθειας.

Κάθε πολιτισμένος άνθρωπος επιχειρεί να έλθη εις επαφήν με τον πολιτισμόν αυτόν, να συλλάβη την μορφήν και το νόημά του. Άν δε ή κατάρτησις της έννοιας και της σημασίας του Έλληνικού πολιτισμού άναγνωρίζεται διεθνώς ως θεμελιώδης βάσις της μορφώσεως του σύγχρονου ανθρώπου, δια τους Έλληνες θεβαίως άποτελεί άνυπέρβλητον καθήκον και έπιβεβλημένην ήθικην ύποχρέωσιν.

Πρώτον στοιχειώδες βήμα δια την όρθην αντίληψιν και κατάρτησιν της έννοιας του Έλληνικού πολιτισμού, άποτελεί ή γνώσις των στοιχείων τα όποια συντεθέσαν δια να τον άπαρτίσουν. Και πρώτα πρώτα ή γνωριμία με τον Έλληνικόν νούν, ο οποίος τον συνέλαβε και την Έλληνικήν ψυχήν, ή όποια τον ξεκόλαψε και τον έξεπεμψεν εις τον άισθητόν κόσμον.

Ποίαι είναι αι δυνάμεις έκείναι αι όποια συνεκροτήθησαν δια να δώσουν εις την Έλληνικήν ψυχήν και τον Έλληνικόν νούν την ακατάβλητον δραστηριότητα, ή όποια έχρειάσθη δια την σύλληψιν και πραγματοποίησιν του Έλληνικού πολιτισμού;

Θέματα μεγάλα και δύσκολα, εις την κατάρτησιν των οποίων δύναται κανείς να προχωρήση σταθερώς μόνον με πολύ μικρά, άργα βήματα. Ο λαός, ο οποίος έδημιούργησε τον Έλληνικόν πολιτισμόν, δηλαδή οι πρόγονοί μας, ήτο έθνότης νεαρά, ή όποια διέτρεχε τότε τα πρώτα στάδια της υπάρξεώς της. Το πρώτον άφθαστον μνημείον Έλληνικού πολιτισμού, δηλαδή τα όμηρικά έπη, είναι δημιούργημα λαού νεαρωτάτου, ο οποίος μόλις έχει κατορθώσει να εξασφαλίση εις την πτωχήν μας χώραν μίαν θέσιν υπό τον ήλιον.

Ματαίως θα άναζητήση κανείς εις τα όμηρικά έπη ιστορικών βάθος. Οι ήρωές των έχουν γονείς και πάππους, ένιοτε δε και παππεπιπάππους, αλλά μακρινούς προγόνους ασφαλώς δεν έχουν. Και οι θεοί των είναι νέοι και ώραίοι, διότι το νεαρόν και ώραϊόν έθνος των Έλλήνων έποίησε τους θεούς τους όποιους έλάτρευε κατ' εικόνα και όμοίωσιν του. Η πνοή, ή όποια άναδίδεται από τα Όμηρικά έπη, είναι παλμοί και πόθοι και αίσθήματα και πάθη ενός λαού, τον οποίον συγκροτούν νέοι και ώραίοι άνθρωποι και τον

οποίον προστατεύουν νέοι και ώραίοι θεοί. Αί προϋποθέσεις δια την συγκρότησιν και άνάδειξιν της Έλληνικής έθνότητος έδημιουργήθησαν κυρίως μετά την κόθοδον των Δωριέων. Τότε έδέχθη το ολοκληρωτικόν πλήγμα του ο προελληνικός πολιτισμός και ή ιστορία των ανθρώπων, οι όποιοι προϋπήρξαν των Ίνδοευρωπαϊών εις την χώραν αυτήν.

Τα ύπολείμματα του προελληνικού στοχείου είχαν ήδη δια της μακράς έπιμειξίας πλήρως άφομοιωθή προς τους νέους κυριάρχους της χώρας από άπόψεως τρόπου ζωής, ήθών, έθιμων και γλώσσης. Ουδέμια διάκρισις μεταξύ τούτων και έκείνων. Ο πανδαμάτωρ χρόνος και ο άδυσώπητος πόλεμος ύπήρξαν το χωνευτήριον, εις το όποιον Προέλληνες και Ίωνες και Άχαιοι και τελευταίοι πάντων Δωριείς συνεχωνεύθησαν εις ένα νέον ανθρώπινον τύπον, τον Έλληνα.

Ο νέος άνθρωπος, ο Έλληνας, ο οποίος προέκυψε από την διασταύρωσιν αυτών, φέρει έκδηλα τα χαρακτηριστικά των προγόνων του. Χαρακτηρίζεται δηλαδή πρώτον, από την δυναμικότητα του βορείου ανθρώπου, εις τον οποίον ανήκουν αι τρεις άδελφαι Ίνδοευρωπαϊκαι φυλαί, οι Ίωνες, οι Άχαιοι και οι Δωριείς. Χαρακτηρίζεται έπειτα από την πνευματικήν εύστροφίαν του μεσογειακού ανθρώπινου τύπου, εις τον οποίον ανήκον οι έκ των Προελλήνων πρόγονοι του. Σωματική ρώμη λοιπόν, συνοδευομένη από άκατάβλητον θεληματικότητα και έθελοθυσίαν ύπέρ του γένους και άφ' έτέρου άσυνήθης και προηγμένη πνευματική εύστροφία ήνώθησαν δια να δημιουργήσουν τον Έλληνα, ύγιά

τον νούν και το σώμα.

Αί προϋποθέσεις δια την έπιτυχίαν ήσαν ευνοϊκά. Υλική δύναμις και πνευματική εύλογία άνυπάρχον εις αυτά ταύτα εις τα κύτταρα της προνομιούχου φυλής των Έλλήνων. Δύναμις και εύφυία έν τούτοις είναι παράγοντες, επί των οποίων ήδύνατο να στηριχθή ο Έλληνισμός δια να έπιβίωσθ και να έπιβληθή έθνικώς, όχι όμως και δια να φθάσθ εις το σημείον του πολιτισμού, εις το όποιον έφθασεν.

Εις τα συστατικά κύτταρα της φυλής δεν άνυπήρχε μόνον ή προγονική δύναμις και εύφυία. Μαζί με αυτά έκληρονομήθησαν εις τους Έλληνες και ιδιόζουσαι τινες άρεται, τας οποίας είχαν άνάπτυξει και άσκήσει έκαστον έκ των στοιχείων, τα όποια ήνώθησαν δια να άποτελέσουν την νέαν φυλήν. Αί κληρονομηθείσαι αυτά άρεται ύπήρξαν άποφασιστικής δια την πολιτικήν εξέλιξιν του νεαρού λαού σημασίας.

Οι Προέλληνες κάτοικοι της χώρας έκληροδόησαν εις το νεαρόν έθνος μακραίωνα παράδοσιν πολιτισμού, πολλά στοιχεία του οποίου άντικατροπτίζονται εις το Όμηρικόν έπος και επέζησαν ως Έλληνικά νόμιμα και έθιμα.

Οι Ίωνες έκληροδόησαν εις το έθνος την τάσιν προς τον δημιουργικόν ειρηνικόν βίον και την πνευματικήν άμιλλαν. Οι Άχαιοι έκληροδόησαν την οργάνωσιν του πολιτικού βίου και την θαυματουργόν άποδειχθείσαν ικανότητα προς σύστασιν και οργάνωσιν άποικιών. Τέλος οι Δωριείς έκληροδόησαν εις το νεαρόν έθνος άπαράμιλλον πολεμικήν άρετήν, έγκράτειαν βίου και άυστηρότητα ήθών.

ΕΣΝ μαθηταί του Ίδιωτ. Γυμνασίου Φ. Ν. Μπουρούνη (Δ' τάξις) έτοιμάζουν δέματα με παιχνίδια δια τα σεισμόπληκτα παιδιά των Ίονίων Νήσων. Juniors of Private school Bourouni packing gifts for the earthquake stricken pupils of the Ionian islands.

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ 6^{ΟΝ} ΜΗΝΑ

ΣΠ. ΜΠΑΡΤΣΟΚΑ, Παιδιάτρου

γάλα και το 1 κρέμα.

Η κρέμα γίνεται ως εξής: Ένα κουταλάκι αλεύρι την πρώτη ημέρα, δυο κουταλάκια τη δεύτερη ημέρα, τρία κουταλάκια την τρίτη. Δύο κουταλάκια ζάχαρη, 60 δράμια γάλα και 40 δράμια νερό. Τα βάζουμε να θράσουν 20 λεπτά και τόσο ώστε η κρέμα να γίνεται παχύρρευστη. Εάν πρόκειται να κάνουμε κρέμα με γάλα βιομηχανοποιητό, θα θράσουμε το αλεύρι εις 100 δράμια νερό και θα προσθέσουμε το ανάλογο γάλα εις το τέλος του βρασμού. Την δίδουμε με το κουταλάκι.

Από τον έκτο μήνα επίσης και αφού πρώτα συνηθίσει το βρέφος την κρέμα, δίδουμε και κρόκο αυγού βραστού αρχίζοντας από 1/7 περίπου του κρόκου και αυξάνουμε λίγο λίγο κάθε μέρα την ποσότητα. Το αυγό πλούσιο σε θρεπτικές ουσίες είναι ωφέλιμη τροφή για τα παιδιά. Επίσης δίδουμε μήλο ή αχλάδι τριμμένο και χυμό σταφυλιού, πορτακαλιού, λεμονιού, τομάτας. Όταν το βρέφος βγάλει δόντια, του δίδουμε να κρατή εις τα χέρια του 2-3 φορές την ημέρα και παξιμάδι ή φρυγανιά. Νερό μπορεί να πίνει όσο θέλει.

Από τον έβδομο μήνα αντικαθιστούμε και δεύτερο γεύμα γάλακτος με σούπα από ρυζάλευρο ή ψιλό φιδέ με ένα κουταλάκι λάδι, προσθέτοντας εις τη σούπα λίγο λίγο και χόρτα τριμμένα - περασμένα. Του αυγού θα τρώγην τώρα και το άσπράδι, αλλά ημέρα παρ' ημέρα. Την ημέρα που δεν θα τρώγην αυγό, θα δίδουμε λίγο συκώτι: Μισό κουταλάκι συκώτι πρώτα, έπειτα ένα κουταλάκι, κατόπιν δυο, βρασμένο ή ψητό στη σχάρα, τριμμένο μέσα στη σούπα του μικρού.

Τον όγδοο και ένατο μήνα το βρέφος θα τρώγην, όπως είπαμε, κάθε 4 ώρες 5 γεύματα, από τα οποία 2 γάλατα, 2 σούπες και ζωμό κρέατος ή ψαριού με δύο κουταλάκια λάδι και 1 κρέμα. Επίσης αυγό ημέρα παρ' ημέρα και τις ημέρες που δεν τρώγην αυγό, θα του δίδουμε συκώτι ή κρέας ή ψάρι, μέσα στη σούπα τριμμένα καλά, αρχίζοντας πάντοτε από μικρότερες ποσότητες.

Από το δέκατο μήνα και έπειτα το θήλαστρο εγκαταλείπεται πλέον. Το βρέφος θα εξακολουθή να τρώγην κάθε 4 ώρες αλλά 4 γεύματα την ημέρα. Το πρωί, εις τας 8 κρέμα με ριζάλευρο ή σεμιγδάλη ή κουάκερ ή κορνφλάουρ ή γάλα με παξιμάδι. Το μεσημέρι θα φάγην σούπα με ρυζάλευρο ή φιδέ ψιλό ή διάφορα ζυμαρικά, τεμαχισμένα πολύ λεπτά, με ένα κουτάλι της σούπας λάδι ή βούτυρο. Πλην της σούπας, θα τρώγην το μεσημέρι τη μία ημέρα αυγό, την άλλη κρέας ή ψάρι ή συκώτι, και καθημερινώς φρούτο. Το απόγευμα τινό του, εις τις 4, θα είναι γάλα και μήλο ή αχλάδι ή ροδάκινο ή μπανάνα ή λίγο από όλα ή και μαρμελάδα ή κομπόστα. Τέλος το βράδυ, εις τας 8, θα πάρη σούπα και πουρέ από πατάτες ή όσπρια ή χόρτα, αρχίζοντας από μικρές ποσότητες.

Όσο μεγαλώνει η ηλικία του παιδιού, θα αυξάνουμε και την τροφή του ποσοτικώς και ποιοτικώς. Πρέπει να έχουμε πάντοτε υπ' όψιν μας, ότι δεν πρέπει να επιμένουμε, όταν το παιδί αρνήται να φάγην όλο το φαγητό του.

Την πιπίλα θα την πετάξουμε, διότι προξενεί αεροφαγία και πολλές φορές γίνεται αφορμή πεπτικών διαταραχών. Δεν πρέπει να δίδουμε ποτέ εις τα βρέφη καφέ, κακάο, κρασί. Πρέπει να μάθην να είναι τακτικό με το να παίρνη εις ώρισμένες ώρες την τροφή του, με το να δέχεται ευχαρίστως το λουτρό, να υπακούη και να μη κλαίη. Όλα αυτά συντελούν εις την διαμόρφωσι του χαρακτήρος του παιδιού. Οφείλουμε όμως να επιτρέπουμε εις το παιδί να εκδηλώνη τις τάσεις του και την πρωτοβουλία του και να του φερώμεθα με πραότητα και καλωσύνη. Η διαμόρφωσις του χαρακτήρος του παιδιού πρέπει να αρχίξη από τους πρώτους μήνας της ζωής και χωρίς διακοπή.

Από την περιοδείαν του Προέδρου του Ε. Ε. Σ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου, εις τας Ιονίους Νήσους. Η φωτογραφία έμπροσθεν του Νοσοκομείου Ε.Ε.Σ. εις Άργιστόλιον. Είς το μέσον ο Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. εν μέσω συνεργατών και πρό αυτού, καθήμενος, ο Γενικός Διευθυντής Παροχής Βοηθείας Ε. Ε. Σ. κ. Ι. Δεουδής.

From the recent trip of the President G.R.C. Mr. C. Georgakopoulos in the Ionian islands. The photo is taken in front of the G.R.C. hospital in Argostoli. In the middle the G.R.C. President among G.R.C. collaborators and in front of him, sitting, the G. Director of First aid Station, Mr. J. Deoudes.

ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗΝ

ΣΠ. ΔΟΞΙΑΔΗ, Υφηγητού του Πανεπιστημίου Αθηνών

Περίεργος τίτλος, έ; Θα νομίζετε ίσως ότι πρόκειται να διαβάσετε για τους μυθικούς θεούς και ήμιθέους της Αρχαίας Ελλάδος, που ή φαντασία των προγόνων μας τους συνέδεσε με την Ιατρική όπως ο Ασκληπιός, ή Υγεία και άλλοι. Δεν είναι όμως ανάγκη να πάμε τόσα πολλά χρόνια πίσω για να βρούμε μύθους αφού και σήμερα μύθοι, δηλαδή κάτι που πιστεύουν σαν αληθινό πάρα πολλοί άνθρωποι χωρίς αυτό να είναι αληθινό, είναι συχνότατοι. Και νομίζω πως ακόμη πιό συχνοί είναι στα ζητήματα, που άφορουν την υγεία μας, γιατί στα ζητήματα αυτά είμαστε όλοι μας συνηθιστοί πιό εύπιστοι.

Για την ύπαρξη των μύθων αυτών είμαστε κι έμεις οι γιατροί υπεύθυνοι. Πιστεύουμε κάτι μια έποχή και το λέμε στον κόσμο. Η πρόδοος όμως της έπιστήμης δείχνει ότι αυτό δεν ήταν αληθινό. Έμεις, λοιπόν, είτε από πνευματική τεμπελιά, έξακολουθούμε να το πιστεύουμε, είτε παύουμε να το πιστεύουμε, αλλά δεν το λέμε καθαρά και αφήνουμε τον κόσμο στην πλάνη του. Μην νομίζετε ότι υπερβάλλω και ότι τέτοια πράγματα δεν συμβαίνουν τον 20όν αιώνα. Σας γράφω παρακάτω για μερικούς από τους μύθους αυτους και για να ξέρετε ότι είναι μύθοι και για να θυμάστε πως ό,τι πιστεύουν οι άλλοι δεν είναι πάντα αλήθεια και πως πρέπει όσο μεγαλώνετε να συνηθίσετε το μυαλό σας να ρωτά για κάθε τι που ακούτε: «Αυτό που μου το λέει έχει καμμία ειδικότητα να μιλά πάνω σ' αυτό το θέμα; Τι λένε για το ίδιο πράγμα άλλοι, που το έχουν μελετήσει; Μήπως πρέπει να το δενθώ με έπιφύλαξη. Έτοιμος να αλλάξω την γνώμη μου αν άλλος μου παρουσιάση αντίθετα επιχειρήματα, που είναι πιό λογικά;».

Μύθος 1ος. Το σαράντισμα. Θα έχετε ασφαλώς πολλές φορές ακούσει ότι στο νεογέννητο μωρό δεν πρέπει να κάνουμε μπάνιο, δεν πρέπει να το βγάλουμε έξω, δεν πρέπει να του κόψουμε τα νύχια πριν «σαραντίση». Και το αποτέλεσμα είναι ότι βλέπουμε μωράκια με σπυριά από την ακαθαρσία ή με γρατσουνιές, γιατί ξύνονται με τα μεγάλα νύχια τους, μόνο και μόνο γιατί δεν σαράντισαν. Από ιατρικής πλευράς δεν υπάρχει κανείς απολύτως λόγος, που να απαγορεύη να κόψουμε τα νύχια του μωρού ακόμη και την πρώτη μέρα μετά την γέννησή του ή να το βγάλουμε στο ύπαιθρο, αν δεν έχη κακοκαιρία μετά 10 μέρες ή να το κάνουμε μπά-

νιο άμα ξεραθή έντελώς ο όμφαλός του, δηλαδή συνήθως μετά 20 μέρες. Ίσως όμως να ακούσατε ότι το να περιμένουμε το σαράντισμα δεν γίνεται για λόγους υγείας αλλά για θρησκευτικούς. Έλπίζω όμως ότι άρκετά θα έχετε νοιώσει το πνεύμα της θρησκείας μας για να καταλάβετε ότι καθόλου δεν γινόμαστε καλύτεροι Χριστιανοί με το να μην περιποιούμεθα ένα μωράκι όπως πρέπει.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Κάνε τη γυμναστική του Κράτα ίσια το κορμί σου Κι όταν γράφης ή διαβάξης Πρόσεχε μήν καμπουριάξης

Μύθος 2ος. Τα «δηλητηριώδη» λουλούδια. Τα λουλούδια στα βάζα δεν πρέπει να μένουν την νύχτα στο δωμάτιο, που κοιμόμαστε, γιατί καταναλίσκουν το όξυγόνο, αυτά τα λόγια όλοι μας τα έχουμε ακούσει πολλές-πολλές φορές και το αποτέλεσμα είναι στο δωμάτιο των άρρώστων, ιδίως στα Νοσοκομεία οι καύμένες οι νοσκόμες με θρησκευτική προσήλωσι

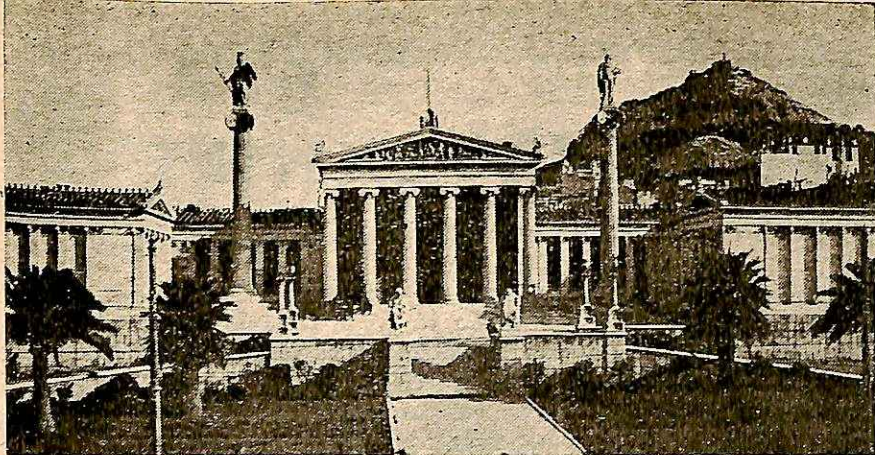
βγάζουν κάθε βράδυ έξω από το δωμάτιο όλα τα βάζα, βαζάκια, κανατάκια, τενεκεδάκια με λουλούδια και το άλλο πρωί τα μεταφέρουν πάλι μέσα. Τα κακόμοιρα τα λουλούδια όμως κάθε άλλο παρά τέτοιους κακούς σκοπούς έχουν για την υγεία μας. Πρώτα-πρώτα όταν είναι κομμένα είναι αμφίβολο αν καταναλίσκουν οτιδήποτε και έπειτα και αν ακόμη εξακολουθούσαν και κομμένα την κανονική τους κατανάλωσι θα ξοδέψουν τόσο λίγο όξυγόνο, που δεν θα έκανε καμμία, μα απολύτως καμμία διαφορά στη σύνθεσι της ατμοσφαιρας του δωματίου μας και στο ποσόν του όξυγόνου, που χρειαζόμαστε για την αναπνοή μας.

Βεβαίως, αν ή μυρωδιά τους ενοχλή τον άσθενή ή οποιονδήποτε κοιμάται στο δωμάτιο, θα τα βγάλωμε έξω. Αυτό όμως είναι έντελώς διαφορετικό από το να νομίζωμε ότι παρά λίγο να μάς κάνουν να... πάθωμε άσφυξια.

Τον άλλο μήνα θα σας πώ για τον μύθο των δοντιών, για τον μύθο του ξυπνητηριού και για τον μύθο της μούμιας. Μήπως μπορείτε να μαντέψετε ποιοι είναι οι τρεις αυτοί μύθοι;

ΕΣΝ μαθηταί του 19ου Δημ. Σχολ. Β' Περιφ. Πειραιώς έμοίρασαν δέματα με είδη ήματισμού εις τα όρφανά και άπορα παιδιά του Σχολείου.
Juniors of 19th Elem. School, 2nd district Piraeus distributed garments to the orphans of their school.

Ἀκαδημία Ἀθηνῶν

Τὸ ωραιότερο καὶ κομψότερο κτίριο τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ἡ Ἀκαδημία. Ἐχει ὅλη τὴν ἀνάκληση χάρι καὶ τὴν εὐγένεια τοῦ Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ. Καὶ ἔχει συγχρόνως στὴ σύνθεσιν καὶ στὴν ὅλη τοῦ ἐμφάνισι—μὲ τὶς δύο προπύλων ὑψηλὰς Ἰωνικὲς στήλες στὶς πλευρὰς τῆς προσόψεώς του—μὴν λεπτὴ πνευματικότητα, μὴν πνοὴ ἀνατάσεως.

Τὸ κεντρικὸ τοῦ μέρους—ὅπου καὶ ἡ εἴσοδος—εἶναι ἕνας αὐτοῦσιος Ἰωνικὸς ναός. Στὸ μεγάλο αέτωμα, ποὺ τὸ στηρίζουν ἑξή κομποὶ κίονες, ωραιότατα γλυπτὰ παριστάνουν τὴ γέννησιν τῆς Ἀθηνᾶς. Πάνω στὶς δύο στήλες, δεξιὰ καὶ ἀριστερά, στηρίζονται τὰ ἀγάλματα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Οἱ δύο πτέρυγες τοῦ κτιρίου σχηματίζονται ἀπὸ μαρμαρίνους τοίχους διακοσμημένους μὲ «παραστάδες» καὶ «θριγκόν». Μαρμαρίνος εἶναι καὶ ὁλόκληρος ὁ κύριος ὄροφος, ποὺ στηρίζεται σὲ βάθρο ἀπὸ Πειραικό λίθον.

Μπροστὰ στὴν εἴσοδον δύο καθιστὰ ἀγάλματα—οἱ ἀδριάντες τοῦ Σωκράτη καὶ τοῦ Πλάτωνος—ὑπενθυμίζουν στοὺς εἰσερχομένους ὅτι μπαίνουν σ' ἕνα ναὸ τοῦ πνεύματος. Καὶ ὅταν προχωρήσουν στὸ ἐσωτερικόν, θὰ δοῦν στὴ θέσιν τοῦ «σηκοῦ», τὴν μεγάλη αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων μὲ τὶς λαμπρὲς τοιχογραφίες, ποὺ παριστάνουν τὸν μῦθον τοῦ Προμηθέως.

Στὴν ἴδια αἴθουσα θὰ σταθοῦν με τιμὴ καὶ σεβασμὸν μπροστὰ στὸν ἀνδριάντα τοῦ Σίνα, τοῦ μεγάλου δωρητῆ, ποὺ μὲ προθυμία καὶ γενναιοφροσύνη διέθεσε ὁλόκληρον τὸ ποσὸν (περισσότερα ἀπὸ τρία ἑκατομμύρια χρυσὲς δραχμές), γιὰ νὰ οἰκοδομηθῇ καὶ διακοσμηθῇ τὸ περιλαμπρὸ κτίριον.

Ἐπρασματοποιούσε ἔτσι ὁ εὐγενικὸς Ἕλληνας τραπεζίτης, ποὺ ζοῦσε στὴ Βιέννη, ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀγαπητὰ ὄνειρα τοῦ Ἑλληνικοῦ πνευματικοῦ κόσμου ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας. Ἡ ἔθνοςνέλευσι τοῦ Ἀργεῖος ἔκαμε τὴν πρώτην προσπάθειαν, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Καποδίστριας, ποὺ ἐμποδίσθη ἀπὸ τὶς οικονομικὰς δυσκολίας τῆς ἐποχῆς. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Ὀθων ἀπὸ τὰ πρώτα χρόνια τῆς βασιλείας του. Ἀλλὰ ἡ ἰδέα ζοῦσε, μὴ ἰδέα τόσο ταιριαστὴ στὴν ψυχὴ καὶ στὸ πνεῦμα τοῦ Ἑλληνικοῦ

ἔθνους, ποὺ ἔζησε καὶ μεγαλοῦργησε καὶ δοξάσθηκε μὲ τὶς ἀνώτερες πνευματικὰς του δημιουργίες.

Καὶ ὅταν ὁ Σίμων Σίνας προσφέρθηκε τὸ 1856 νὰ κάμῃ μὴ μὲγάλῃ δωρεὰ στὴν πρωτεύουσάν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους γιὰ ἕνα ἀντάξιον σκοπὸν, τοῦ ὑπέδειξαν ἀμέσως τὴν ἀνέγερσιν μεγάρου γιὰ τὴν στέγασιν τῆς Ἀκαδημίας. Ὁ Ἕλληνας τραπεζίτης ἐνόησε καὶ ἐγκολπώθηκε πρόθυμα τὴν ὥραϊαν ἰδέαν καὶ τὴν ἐπρασματοποίησε ἀδιστακτὰ.

Ἡ ἀνοικοδόμησι ἄρχισε τὸ 1859 μὲ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Δανοῦ ἀρχιτέκτονος Χάνσεν, ποὺ εἶχε κάμει καὶ τὰ σχέδια τοῦ κτιρίου, καὶ ἐτελείωσε τὸ 1885. Τὴν γλυπτικὴν διακόσμησην ἐφύλοχεν ὁ Ἕλληνας καλλιτέχνης Λεωνίδας Δρόσης, ποὺ ἔκαμε ἐπίσης τὰ ἀγάλματα τοῦ Σωκράτη, τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Σίνα.

Μολοντὶ ὅμως τὸ κτίριον ἦταν ἔτοιμον ἀπὸ τὸ 1885, ἡ ἰδρυσις τῆς Ἀκαδημίας δὲν μπόρεσε, γιὰ οικονομικοὺς κυρίως λόγους, νὰ πραγματοποιηθῇ πρὶν ἀπὸ τὸ 1926. Ἐπειτα ἀπὸ εἰσήγησιν τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Δημητρίου Αἰγινίτη, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐδημοσίευσε στὶς 18 Μαρτίου 1926 τὸ Διάταγμα τῆς ἰδρύσεως καὶ διώρισε συγχρόνως τοὺς πρώτους Ἀκαδημαίους.

Σύμφωνα μὲ τὸ Διάταγμα, σκοπὸς τῆς Ἀκαδημίας εἶναι:

Α'. Ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ προαγωγὴ τῶν ἐπιστημῶν, τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ καθόλου τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων διὰ τῆς συγκεντρώσεως καὶ τῆς συνεργασίας τῶν ἐμφανισθέντων Ἑλλήνων ἐπιστημόνων, λογογράφων καὶ καλλιτεχνῶν καὶ τῆς μετὰ τῶν ξένων Ἀκαδημιῶν καὶ ἄλλων ὑπερέχοντων λογίων καὶ καλλιτεχνῶν ἐπικοινωνίας.

Β'. Ἡ ἔρευνα τῶν στοιχείων καὶ τῶν προϋόντων τῆς Ἑλληνικῆς γῆς καὶ καθόλου τῆς μελέτης τῆς φύσεως τῆς χώρας, ἡ ἐπιστημονικὴ ὑποστήριξις καὶ ἐνίσχυσις τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τῆς ναυτιλίας καὶ τῶν λοιπῶν πλουτοπαραγωγικῶν κλάδων καὶ δυνάμεων τοῦ τόπου καὶ ἐν γένει ἡ προαγωγὴ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Καὶ

Γ'. Ἡ διὰ γνωμοδοτήσεων, προτάσεων, ἀποφάσεων καὶ κρίσεων διαφώτισις καὶ καθοδήγησις εἰς τὰ σχετικὰ ἔργα αὐτῶν τῆς Κυβερνήσε-

ως καὶ τῶν ἄλλων Ἀρχῶν καὶ ἐν γένει ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἀρμοδιότητά αὐτῆς δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου.

Ἡ Ἀκαδημία, μολοντὶ ἀποτελεῖ ἕνα ἐνιαῖον σῶμα, ποὺ ἀποφασίζει ἀπὸ κοινοῦ γιὰ τὰ γενικὰ ζητήματα καὶ ἐκλέγει σὲ κοινὰς συνεδριάσεις τοὺς νέους Ἀκαδημαίους, διαίρεται σὲ τρεῖς τάξεις:

Α'. Τὴν τάξιν τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, ποὺ περιλαμβάνει τὶς μαθηματικὰς καὶ φυσικὰς ἐπιστήμας, τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν ἀγρονομίαν «ἐφηρμοσμένους» ἐπιστήμας. Ἡ τάξις αὕτη ἀποτελεῖται ἀπὸ 25 μέλη.

Β'. Τὴν τάξιν τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ποὺ περιλαμβάνει τὴν φιλολογοίαν, τὴν λογοτεχνίαν, τὴν ἱστορίαν, τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ τὶς καλὰς τέχνας καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ 20 μέλη.

Γ'. Τὴν τάξιν τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ποὺ περιλαμβάνει τὴν θεολογίαν, τὴν φιλοσοφίαν, τὴν νομικὴν καὶ τὶς πολιτικὰς ἐπιστήμας. Ἡ τάξις αὕτη ἀποτελεῖται ἀπὸ 15 μέλη.

Τὸ σύνολον δηλαδὴ τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας εἶναι 60, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς μένει σταθερὸς, διότι οἱ Ἀκαδημαῖοι εἶναι ἰσόβιοι, καὶ μόνον ὅταν μὲ τὸν θάνατον κενωθοῦν ἔδρες, ἐκλέγονται νέοι Ἀκαδημαῖοι.

Γιὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς Ἀκαδημίας μελετᾷ διάφορα σχετικὰ θέματα καὶ προβαίνει σὲ δημόσιες ἀνακοινώσεις ἀνακοινῶν καὶ συζητᾷ μελέτας τρίτων, ποὺ ὑποβάλλονται πάντως ἀπὸ μέλη τῆς προκηρυσσέας διάφορα βραβεῖα γιὰ μελέτας καὶ ἄλλα συγγράμματα (ἐπιστημονικὰ ἢ λογοτεχνικὰ) μὲ ἔπαθλα ποὺ διατίθεται ἡ ἴδια ἢ ποὺ τὰ προσφέρουν ἐνδιαφερόμενοι ἀθλοθέτες δημοσιεύει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῆς καθὼς καὶ ἐκτενέστερες πραγματείας ποὺ τῆς ἔχουν ὑποβληθῇ καὶ τὶς ἔχει ἐγκρίνει.

Ἡ Ἀκαδημία παρακολουθεῖ ἐπίσης καὶ ἐλέγχει τὰ ἀκόλουθα ἱδρύματα:

α) Τὸ «Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον», μὲ σκοπὸν τὴν ἔρευνα καὶ τὴν λεξικογραφικὴν κατάταξιν τῶν ἱστορικῶν μας ἀρχείων ἀπὸ τῆς γέννησιν τοῦ Χριστοῦ ἕως τὸ 1800.

β) Τὸ «Ἱστορικὸν Λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης», ποὺ ἔρευνᾷ καὶ καταγράφει τὶς λέξεις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀπὸ τὸ 1800 μέχρι σήμερον.

γ) Τὸ «Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον», ποὺ φροντίζει γιὰ τὴν συλλογὴ καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν ᾠδῶν, ἔθιμων καὶ παροισμῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

δ) Τὸ «Ἀρχεῖον Ἱστορίας τοῦ

(Συνέχεια εἰς σελ. 10)

ΤΟΠΙΑ ΚΑΙ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Ἀποψὶς Σπάρτης

Ἀπὸ τὴν Τρίπολιν ἕως τὴ Σπάρτη ἔχουμε νὰ διατρέξουμε 64 χιλιόμετρα, περνώντας ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν Τεγέα καὶ ἄλλα διάφορα χωριά ἀμέτρητα, ποὺ θὰ συναντήσουμε νοτιότερα, δεξιὰ καὶ ἀριστερά τοῦ δρόμου μας. Ὁ δρόμος αὐτὸς εἶναι πάντοτε γεμάτος, ὄχι μόνον ἀπὸ αὐτοκίνητα κοινὰ καὶ λεωφορεῖα ὁμοίωμα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πεζοπόρους, ἀγῶνιστὰς καὶ τσοπάνηδες, μὲ τὰ πρόβατά τους καὶ τοὺς σκύλους τους, ποὺ περνοδιαβαίνουν. Ἀνθρωποὶ τοῦ χωριοῦ, γελαστοὶ καὶ ἀπλοὶ, παρέες-παρέες, οἰκογένειες ὁλόκληρες, γυναῖκες μὲ τὰ μωρὰ στὴν πλάτη, ἢ στὴν νιάκα, κοπέλλες μὲ τὶς μαννάδες τους, φορτωμένες καινουργία σεντούκια, ἀγορασμένα ἀπὸ τὴν πολιτεία, γιὰ τὰ προικιά τους, παπῶδες καὶ φουσταναλλάδες, κάπου-κάπου, ὅλοι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴ συνοδείαν τοῦ ταξιδιοῦ μας καὶ τὸ καλὸ μας συναπάντημα. Καὶ ὅλοι τοὺς χωρὶς ἐξαίρεσιν, θὰ σηκώσουν τὸ χέρι τοὺς φιλικὰ, γιὰ τὰ μᾶς χαιρετήσουν, ἀφοῦ ἡ γρηγοράδα τοῦ αὐτοκινήτου μας δὲν τοὺς ἐπιτρέπει νὰ μᾶς ποῦν ἀπὸ κοντὰ τὴν «Καλημέραν» τους.

Καὶ ἀφοῦ, ὕστερα ἀπὸ πολλὰ καὶ ἀτελεύτητα στριφογυρίσματα καὶ ἀνεβοκατεβάσματα, διατρέξουμε καμμιὰ σαρανταριά καὶ πλέον χιλιόμετρα, ἡ σκηνογραφία ἀλλάζει ἐντελῶς. Μπροστὰ μᾶς ἀπλώνεται ἕνα θέαμα μεγαλοπρεπές, μὲ ὁλόκληρη τὴν κοιλάδα τῆς Λακωνίας, ποὺ βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας σὰν θάλασσα ἀπέραντη καὶ καταπράσινη καὶ χάνεται στὸ ἄπειρον, ὡς κάτω μακριά, μὲ πλῆθος χωριὰ καὶ πολιτείες, ποὺ διαγράφονται σὰν ὄνειρον, ὡς πέρα ἐκεῖ στὸ βάθος. Τὴν καρπερὴν κοιλάδα, ποὺ ἀτενίζουμε, διασχίζει τώρα ἕνα λαμπερὸ καὶ ὁλόφωτο φεῖδι: Εἶναι ὁ ἱστορικὸς Εὐρώτας, ὁ ποταμὸς-πατέρας καὶ τροφὸς τῆς Λακωνίας. Καὶ δεξιὰ μᾶς ὑψώνεται σὰν γίγαντας ὁ θαυμαστός Ταύγετος μὲ τὶς ἀμέτρητες βουνοκορφές του, πάλλευκες ἀπὸ τὰ χιόνια.

Σειρὲς ἀπὸ λευκὰς θεόρατες, πλατάνια αἰώνωβια καὶ κάθε τόσο πηγὲς περνοῦν μπροστὰ μᾶς σὰν κινημά-

Γιὰ νὰ γνωρίσουμε τὴν Ἑλλάδα

ΣΠΑΡΤΗ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

τογραφικὸ πανόραμα. Ροδοδάφνες, πλῆθος καὶ δάση ἀπὸ καλαμιές παρακάτω μᾶς προεῖδοποιούσαν πὼς πλησιάζουμε πρὸς τὸν Εὐρώτα, τὸν ὅποιον τὸ αὐτοκίνητό μας περνᾷ πάνω ἀπὸ μὴ τεράστια σιδηρένια γέφυρα. Πλησιάζουμε στὴ Σπάρτη, καὶ σὲ λίγο νὰ, πατοῦμε τὸ ἱερὸ ἔ-

δαφος τῆς ἀδάμαστης πολιτείας τοῦ Λυκούργου μὲ τὴ σκληρὴν πειθαρχίαν, τὰ κοινὰ συσσίτια, τὸν μέλανα ζωμὸ καὶ τὸν Καιάδα.

Εἶναι τώρα μικρὴ ἐπαρχιακὴ πόλις, ποὺ μεταφέρει τὸν ἐπισκέπτην στὰ ἡμέρα καὶ ἀξέχαστα χρόνια τῆς προπολεμικῆς ζωῆς, μὲ τοὺς πλατεῖς τῆς δρόμους, τὰ πεντακάθαρα σπίτια, ποὺ δὲν ἔχουν τίποτε τὸ κολοσιαῖον καὶ ποὺ τὰ παισιάζουν κήποι ἀνθοστόλιστοι.

Εἶναι κτισμένη ἐπάνω σὲ σχέδιον αὐστηρὰ εὐθυγραμμικόν, μὲ τετράγωνα κανονικά. Τὸ μικρὸ Μουσεῖον τῆς, εἶναι γεμάτο ἀπὸ ἀρχαῖα εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Σπάρτης, ἀνάγλυφα, ὅπως τοῦ Μενελάου, ποὺ στέκει ἀπειλητικὸς μπροστὰ στὴν Ὠραία Ἑλένη, ἡ ὁποία, ἀπὸ τὸ φόβο τῆς ἴσως, φαίνεται φοβερὰ ἄσχημη.

Ἡ ἀρχαία Σπάρτη, ὅπως φανερώνει καὶ τὸ ὄνομά της, ἦταν «διὰ-σπαρτή», κατοικημένη δηλαδὴ σποράδην, κατὰ συνοικισμοὺς μικρότερους, ποὺ ἀπετέλεσαν ἕνα Κοινὸν ἀπὸ τὸν 9ον π. Χ. αἰῶνα, μετὰ τὴν κάθοδον τῶν Δωριέων (1.100 π. Χ.). Τοῦ Κοινοῦ αὐτοῦ φέρεται ἰδρυτὴς ὁ θρυλικὸς Λυκούργος μὲ τὴν αὐστηρὴν νομοθεσίαν, ποὺ ἐδημιούργησε

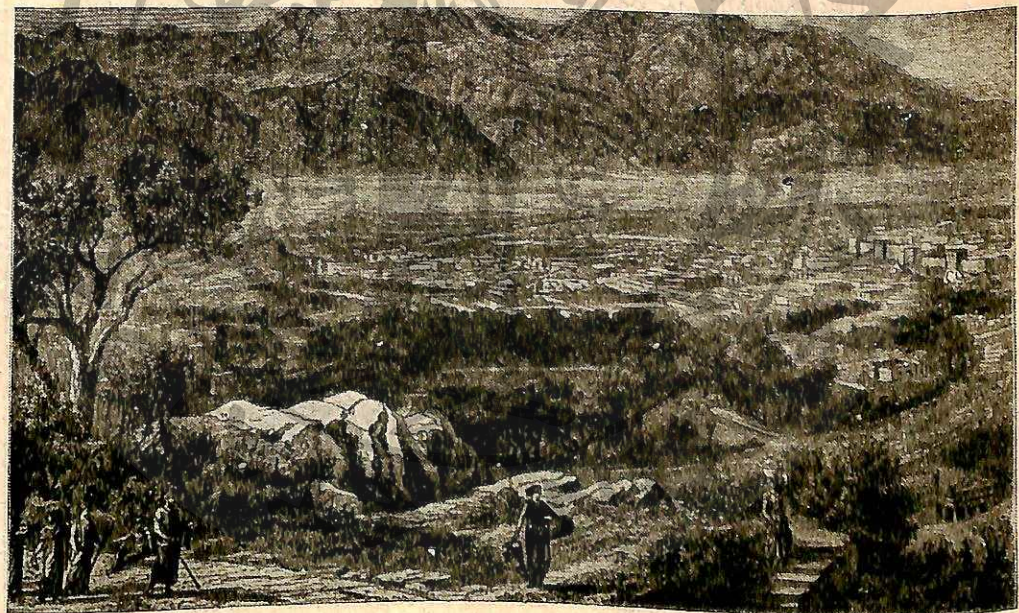
τοὺς σκληροτράχηλους Σπαρτιάτες, οἱ ὅποιοι ὑπέταξαν, ὄχι μόνον τοὺς ντόπιους κατοίκους τῆς Λακωνίας καὶ τοὺς ἔκαναν Εἰλωτες, ἀλλὰ καὶ τοὺς Μεσσηνίους ἀργότερα, καθὼς καὶ ἕνα μεγάλο μέρος τῆς Πελοποννήσου. Αἰῶνες πολλοὺς ἡ Σπάρτη δι-ετήρησε τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος, ἤλθε σὲ σύγκρουσιν μὲ τὰς Ἀθήνας καὶ ἔκαμε τοὺς Ἀθηναίους νὰ γονατίσουν μπροστὰ της κατὰ τὸ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου (405-404 π. Χ.).

Ἡ Σπάρτη ὑπέφερε καὶ ἀπὸ σεισμοῦ κατὰ τὰ ἀρχαῖα χρόνια (464 π. Χ. καὶ 375 μ. Χ.). Οἱ δὲ καταστροφὲς αὗτὲς συμπληρώθηκαν μὲ τὴ Γοτθικὴ ἐπιδρομὴ τοῦ Ἀλαρίχου (396 μ. Χ.). Τὸν 10ον αἰῶνα ἔζησεν εἰς τὴ Σπάρτη ὁ Ἅγιος Νίκων ὁ «Μετανοεῖτε», ποὺ ἔγινε ὁ Πολιοῦχος τῆς. Οἱ Σπαρτιάται τὸν ἐορτάζουν καὶ σήμερον ἀκόμη (26 Νοεμβρίου). Τῆς Βυζαντινῆς αὐτῆς Σπάρτης, ποὺ ὠνομάζετο «Λακεδαίμονια», τὰ τελευταῖα λείψανα ἔχθησαν τὸ 1261, ὅταν οἱ Ἕλληνες κάτοικοί της, γιὰ ν' ἀποφύγουν τὶς ἐπιδρομὰς τῶν Φράγκων, ἀναγκάσθηκαν νὰ μετοικήσουν στὸν Μυστρά, 4 χιλιόμετρα δυτικὰ, κοντὰ στὶς πλαγιὰς τοῦ Ταύγετου. Ἀπὸ τότε ὁ Μυστράς ἔγινε πόλις.

Ἡ νέα καὶ σημερινὴ Σπάρτη ἰδρύθηκε μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὀθωνος ὁ ὁποῖος, θέλοντας νὰ δώσῃ νέα ζωὴ στὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα, μετέφερε τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Κράτους ἀπὸ τὸ Ναύπλιο στὰς Ἀθήνας καὶ ταυτόχρονα ἔδωκε διαταγὴ νὰ γίνη τὸ σχέδιον τῆς Νέας Σπάρτης καὶ νὰ κτισθῇ κοντὰ στὴ θέσιν τῆς ἀρχαίας.

Ἡ νέα Σπάρτη ἐλογαριάζετο ὅτι (Συνέχεια εἰς σελ. 9)

Ἡ ἀρχαία Σπάρτη

(Συνέχεια από τη σελ. 6)

ε) Το «Ίστορικὸν Ἀρχεῖον τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ» ποὺ ἔχει ἱδρυθῇ ἀπὸ τὸ 1944, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ λειτουργήσῃ κανονικά. Σκοπὸς τοῦ Ἀρχείου αὐτοῦ εἶναι ἡ μελέτη τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ (ἀπὸ τὸν 13ον αἰῶνα μέχρι σήμερα) καὶ τῶν σχέσεών του με τοὺς γειτονικοὺς λαούς.

Τὸ σῆμα τῆς Ἀκαδημίας εἶναι
στρογγυλὸ καὶ εἰκονίζει χρυσόγλυ-
πτη κεφαλὴ τῆς Ἀθηνᾶς, ποὺ εἶναι
τριγυρισμένη ἀπὸ κλάδον ἑλῆας.

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 8)

Κατά την ίδια εποχή οι Πορτογάλλοι εξερεύνησαν και την περιοχή της 'Αγκόλας και του ποταμού Ζαμβέζη. Στους ίδιους όφειλται και η εξερεύνηση της 'Ανατολικής ακτής της 'Αφρικής, όπου από το 1607 είχαν ιδρύσει έμπορικούς σταθμούς σε διάφορα σημεία των παραλίων. Φαίνεται όμως πώς δεν ενδιαφέρθηκαν για την εξερεύνηση του έσωτερικού των περιοχών εκείνων.

Σιγά - σιγά οί 'Ολλανδοί έπεξε-
ταιναν τίς έξερευνησεις ταν καί μέ-
χρι τοῦ 1692 ὁλοκλήρη σχεδόν ἡ
Νότιος Ἀφρική μέχρι τοῦ ποταμοῦ
Ὁράγγη ἦταν γνωστή στίς γενικές
της γραμμές μέχρι τῆς ἐρημικῆς
περιοχῆς τῆς Νοτιοδυτικῆς Ἀφρικῆς.

Τὸ ἑσώτερικὸ ὅμως τῆς Μαύρης
Ἡπείρου, ἡ καθ'αυτὴ δηλαδή Κεν-
τρικὴ Ἀφρικὴ ἔμεινε τελείως ἀγ-
νώστη μέχρι τῶν μέσων τοῦ 19οῦ
αἰῶνος, ὅταν ἡ Ἀφρικὴ ἐξερευνήθη-
κε συστηματικὰ ἀπὸ τὸν Λίβινγκ-
στον καὶ τὸν Στάνλεϋ.

Η ΠΕΙΡΟΣ

“Όπως ξέρετε, ή “Ηπειρος είναι
φτωχή περιφέρεια σκεπασμένη από
βουνά, μ’ ελάχιστους κάμπους σέ

Χέρια τῆς θέλησης
νικοῦν τὰ δυνατὰ κι ἐνάντια
κι ὡ χέρια τῆς ὑπομονῆς,
ποὺ τρίβετε διαμάντια.

μερικὰ παράλια. Γι' αὐτὸ ἡ γεωργία τῆς εἶναι περιορισμένη καὶ ἡ κτηνοτροφία περισσότερο ἀνεπτυγμένη. Λόγω τῆς φτώχειας τοῦ τόπου ἑλᾶχιστοι Τούρκοι εἶχαν ἐγκατασταθῇ ἐκεῖ, ὅταν κατέλαβαν τὴν Ἠπείρου καὶ ὅσοι Τούρκοι ὑπῆρχαν μιλοῦσαν ἑλληνικὰ. Αὐτὸ τὸ ἄγνοο καὶ ἡ φτώχεια τοῦ τόπου καὶ οἱ διωγμοὶ τοῦ Ἀλῆ Πασὰ ἀνάγκασαν τοὺς ὀρεινοὺς νὰ ξενιτεύωνται στὰ πέρατα τοῦ κόσμου, ἀπ' ὅπου ἔστειλαν λίγα χρήματα γιὰ νὰ συντηρῇται ἡ οἰκο-

Μονάχη ταπεινὰ μπροστά σου,
ἦλθα νὰ κλάψω Παναγιά,
νοιώσε συμπόνιοι στὴν καρδιά σου,
καὶ φύλαξέ με τὴ φτωχιά!

Κρινάκια όλόλευκα σοῦ φέρνω...
καὶ γονατίζω σιωπηλῇ
πῶς τὸ ὄνομά σου νὰ προφέρω;
μοῦ κόβει ὁ πόνος τὴ φωνή.

Λυπήσου πιά τὰ δάκρυά μου
ἄχ, νὰ πονῶ δὲν θέλω πιά.
Διώξε τὴ θλίψη τὴ βαρειά μου
καὶ δόσε μου παρηγοριά.

Ὡσαν καὶ πρῶτα ἄθῳα παιδουίλα,
 μέ σκέψη ἄγνη καὶ καθαρὴ
 λευκὴ σὰν κρίνα στὴν ψυχούλα
 θὰ πῶ γιὰ σέ μιὰ προσευχή.

 Δ 三

Κ. ΖΕΥΓΑ

γένεια. Πολλοί γίνονταν φουρνάρη-
δες, μπακάληδες, και Ἡπειρώτες
εὔρισκες τότε σ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ
κόσμου: Ρωσία, Αἴγυπτο, Κων-
σταντινούπολι, Καναδᾶ, Ἀμερικῇ,
Αὐστραλίᾳ καὶ σ' ὅλη τὴν Εὐρώπῃ.
Ὅλοι αὐτοὶ οἱ Ἡπειρώτες εἶχαν ἔ-
να κοινὸ χαρακτηριστικόν. Τὴν ἁ-
γὰπῃ καὶ τὴν πίστι
σὴν Πατρίδα, τὴν οἰ-
κογένειαν καὶ τὰ γράμ-
ματα. Πολλοὶ ἔθνικαί ευεργέται
ἦταν ἀπὸ τὴν ὑπόδουλὴν Ἡπειρὸν ὅ-
πως οἱ Ζάππας, Ἀρσάκης, Ἀβερῶφ,
Ζωσιμάδαι, Σίνας κλπ. κλπ., ποὺ
ξόδευσαν τὶς περιουσίας τους, τὶς ὀ-
ποιές ἔκαναν μοχθώντας στὰ ξένα,
γιά τὸ καλὸ τῆς πατρίδος. Τὸ Πο-
λυτεχνεῖο, τὸ Στάδιο, τὸ Πανεπι-
στήμιο, ἡ Ἀκαδημία, Σχολεῖα, Ὁρ-
φανοτροφεία, Νοσοκομεία, ὅτι ἔχου-
με καλὸ, ὠραῖο καὶ χρήσιμο στὴν
Ἀθῆνα τὸ ὀφείλομε στοὺς Ἡπειρώ-
τες.

Ἄπ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα στὴν Ἡ-
πειρο οἱ ἄνθρωποι ζοῦν πρὸ σκληρὰ
καὶ πρὸ φτωχικὰ πρὸ παντὸς στὰ
ὄρεϊνά. Ἄν καὶ κτηνοτροφικὸ μέρος,
σπανίως οἱ ἄνθρωποι τρῶν κρέας
καὶ τὸ ψωμὶ τους εἶναι καλαμπόκι.
Πολὺ συχνὰ βρίσκεις γυναῖκες στὸ
δρόμο φορτωμένες στὴ ράχη ξύλα ἢ
καλαμπόκι μὲ μιὰ τριχιά ἀπὸ μαλλί
γὰ νάχη ἐλευθερά τὰ χέρια ἂν γένῃ
ἢ ἀπὸ πλέκη κάλτσες, καθὼς ὁδεύει
μακρὺ-μακρὺτατο δρόμο μεσ' ἀπὸ
μονοπάτια πότε ἀνεβαίνοντας καὶ
πότε κατεβαίνοντας βουνά.

Στὴν Ἠπειρο δὲν θὰ συναντήσε-
τε παχὺ ἄνθρωπο, οὔτε καὶ ζῶο. Ὁ-
λοι εἶναι σπασμένοι γιὰτὶ τῶν λί-
γων καὶ ὁ τόπος εἶναι τραχὺς καὶ
δύσκολος. Γι' αὐτὸ καὶ ὅλοι εἶναι
σοβαροί, ἀκόμη καὶ τὰ παιδιὰ, σὰν
τὰ θεώρατα κι' ἀπότομα ὅλο βρά-
για βουνα τοὺς.

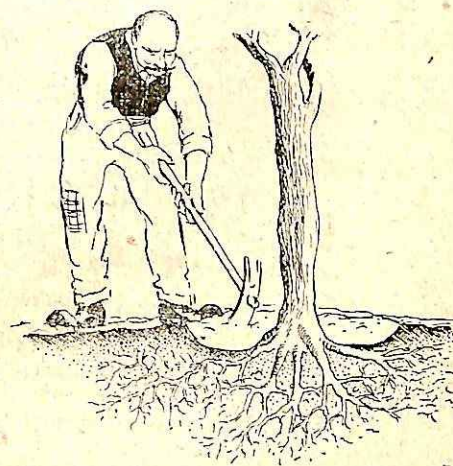
Στὸν πόλεμο μὲ τοὺς Ἰταλοὺς, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἄντρες, ποὺ πολέμησαν μὲ τὶς πέτρες καὶ τὰ δόντια, οἱ γυναῖκες κουβαλοῦσαν στὴν πλάτη τους στὴν πρώτη γραμμὴ καὶ σ' ἀπάτητες κορφές τῶν βουνῶν στοὺς στρατιῶτες, ποὺ πολεμοῦσαν, φυσίγκια, νερὸ καὶ τροφή. Αὐτὴ εἶναι ἡ Ἥπειρος καὶ οἱ Ἥπειρώτες. Περιφάνεια, πατριωτισμός, φτώχεια καὶ μόρφωσι.

Ἡ γυναῖκα τοῦ βοσκοῦ μπρὸς ἀπὸ
τὸ σπίτι της

Π. ΓΡΙΣΠΟΥ

Ὑπάρχουν, μᾶς διδάσκει ἡ Φυσική, σωλῆνες, πού εἶναι τόσο στενοί, ὥστε πολὺ δύσκολα θὰ μπορούσε νὰ περάσῃ ἀπὸ μέσα τους μιὰ τρίχα. Γι' αὐτὸ οἱ σωλῆνες αὐ-

τοὶ λέγονται τριχοειδεῖς. Ἡ Φυσικὴ μᾶς φέρνει καὶ παραδειγμα-
τα. Τὸ φυτὶλὶ τῆς λάμπας, ὅπου τὸ
πετρέλαιο ἀνεδίαινε ἀπὸ τὸ δοχεῖο,
χάρις σ' αὐτοὺς τοὺς σωλῆνες. Τὸ ἴ-
διο συμβαίνει καὶ μὲ τὸ στυπτοχαρ-
το, ποὺ ρουφᾷ τὸ μελάνι. Ὡστε
τὸ φυτὶλὶ καὶ τὸ στυπτοχαρτο εἶναι
γεωμετὰ τριχοειδεῖς σωλῆνες, ποὺ
λειτουργοῦν κατὰ τὸ δικό τους σύ-
στημα. Δηλ. ἅμα τὸ ὑγρὸ, ὅπως λό-
γου χάριν, τὸ νερὸ, βρέχει τὰ τοι-
χώματα τοῦ σωλῆνος, τότε τὸ ὑγρὸ
ανεδίαινε πρὸ ψηλά ἀπὸ τῆν ἐπιφά-
νειά του μέσα στὸ δοχεῖο.

Θά μου πῆτε, τί σημασία μπορεί
νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φαινόμενο στὴν
πρακτικὴ ζωὴ;
Καὶ ὁμῶς, ἡ σημασία, ποὺ ἔχουν
τὰ τριχοειδῆ φαινόμενα στὴ ζωὴ,
στὴν πρακτικὴ ζωὴ ἐννοῶ, εἶναι πά-
ρα πολὺ μεγάλη.

Ἄν ἔλειπαν τὰ τριχοειδῆ φαινόμενα καὶ οἱ τριχοσωληνίσες ἀπὸ τὸν κόσμον μας, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ὑπάρξη ζωὴ πάνω στὴ γῆ. Τόσο μεγάλη εἶναι ἡ σημασία τους, ὅπως θὰ πεισθῇτε γι' αὐτὸ ἀμέσως.

οὐκ ἔστιν ἡμεῖς χαίρομαστε τὴν παρουσίαν τῶν καμπτῶν καὶ τῶν βου-
σαν τὴν "Ανοιξι. Δὲν ἀναρωτώμα-
στε ὅμως ποτέ, πῶς καὶ ἀπὸ ποῶν
ποτίζεται ὅλη αὐτὴ ἡ πρασινάδα
τῶν φυτῶν, ποὺ οἱ ῥίζες τους μόλις
βυθίζονται πέντε ἢ δέκα πόντους
μέσα στὴ γῆ. Βέβαια ὑπάρχουν οἱ
βροχοὲς καὶ ἡ νυκτερινὴ δροσιά. Μά
οὐτε τὸ νερὸ τῆς βροχῆς σταμα-
τάει στὰ ἐπιφανειακὰ στρώματα,
ἀλλὰ πηγαίνει πρὸς βαθεῖα, οὐτε ἡ
νυκτερινὴ δροσιά εἶναι ἀρκετὴ γιὰ
νὰ ποτίσῃ τὰ φυτὰ. Ποιὸς εἶναι
λοιπὸν, ἐκεῖνος ποὺ κάνει αὐτὴ τὴ
δουλειά :

Οἱ τριχοσωλήνες. Αὐτοὶ βρίσκονται μέσα στὸ ἔδαφος, ὅπως καὶ μέ-

σα στο φυτίλι ή μέσα στο στυπόχαρτο. Αυτοί ανεβάζουν νύχτα-μέρα το νερό από τα βαθύτερα στρώματα και το φέρνουν στα ανώτερα, όπου βρίσκονται οι ρίζες, των φυτών.

Νὰ μιὰ πληροφορία, πού πρέπει
νὰ τὴν ξέρη κάθε καλὸς γεωργός.
Γιὰ ποιὸν λόγο; Θὰ τὸν δοῦμε
ἀμέσως.

Οι τριχοσωλήνες, λοιπόν, ανεβά-
ζουν το νερό από τα βαθυτέρνα στρώ-
ματα στην επιφάνεια, σαν άορατες,
και καθώς είναι πραγματικά άορα-
τες, τουλουμπήτες, δηλ. ύδραντλίες.
Μέρα νύχτα, ανασέρνουν νερό άκο-
πα και ανέξοδα. Μακάρι να είχαμε
κι έμεις οι άνθρωποι τέτοιες τουλου-
μπήτες να ανασέρνουμε νερό από
τα πηγάδια μας, άκοπα και άνε-
ξοδα. Μά τέτοια έφεύρεσι δέν έχει
κάμει έως σήμερα ο άνθρωπος.
Μόνο ή Φύσις έχει κάμει αυτήν την
έφεύρεσι να ανεβάξη νερό από τα
βάθη και να το φέρη στην επιφά-
νεια: *Έτσι, λοιπόν, διατηρείται
στη ζωή ο φυτοκοσμος, διαφορετι-
κά δέν θα μπορούσε να υπάρξει.

καὶ ὅταν θὰ ἀπέρχεται ἡ πόλις καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἐκπορεύονται εἰς τὰ πεδία τοῦ ποταμοῦ καὶ ἀφ' ὧν ἔσθουσιν τὰ κτήνη αὐτῶν, τότε ἡ πόλις καὶ οἱ κάτοικοί της ἀφαιρούνται ἀπὸ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πόλις καὶ οἱ κάτοικοί της.

Καὶ ἂν δὲν θὰ ὑπῆρχε φυτόκοσμος, δὲν θὰ μπορούσε νὰ ὑπάρξη καὶ ὁ κόσμος ζωϊκός. Μεγάλη, λοιπόν, ἡ σημασία τῶν τριχοσώλῃνων καὶ μεγάλη ἡ ὠφέλεια, ποὺ κάνουν στὰ φυτὰ καὶ κατὰ συνέπεια καὶ στὴν γεωργία. Κάποτε ὅμως μποροῦν ἀντὶ γιὰ καλὸ νὰ κάνουν κακὸ καὶ ἀντὶ γιὰ ὄφελος νὰ ἔχουμε ζημιὰ. Πῶς συμβαίνει αὐτό ; Νὰ πῶς συμβαίνει. Οἱ τριχοσώλῃνες, ὅπως εἶπαμε, ἀνεβαίνουν τὸ νερὸ ἀδιάκοπα, ἀπὸ τὰ βαθιά στὰ πιὸ πάνω στρώματα τῆς γῆς, ὅπου βρίσκονται οἱ ρίζες τῶν φυτῶν. Αὐτὸ αὐτὸ τὸ

ρίξεις των φεγγαριών, ἡ ἀνάσπασις τοῦ νεροῦ δὲ σταματᾷ ἕως ἐκεῖ. Προχωρεῖ καὶ πῖο ψηλά, ἴσμεν τὸν ἀνοιχτὸν χῶρον. Τὸ νερὸ βγαίνει ἔτσι στὴν ἐπιφάνεια καὶ μὴ βρίσκοντας ρίξεις δὲ τὸ πῖον, ἐξατμίζεται, δηλ. φεύγει στὴν ἀτμόσφαιρα, χάνεται γιὰ τὴ γεωργία. Τὸ ἔδαφος στεγνώνει τότε, ξεραίνεται, σκάζει. Τὰ φυτὰ μαραινούνται ὅχι μόνο γιὰ τὸς λείπει τὸ νερὸ, ποὺ ἔφυγε, ἀλλὰ γιὰ τὸ σφιχτὸ χῶμα πιεθεῖ τὰ τοιχώματα τῶν πόρων καὶ τῶν φυτικῶν φλεβῶν καὶ τὶς κλείνει. Ἔτσι οἱ φυτικοὶ χυμοὶ δὲν μποροῦν νὰ κυκλοφορήσουν καὶ τὰ φυτὰ πεθαίνει ἀπὸ ἑλλείψει τροφῶν.

φών.
Ἀνάγκη, λοιπόν, ὁ γεωργός, ξε-
ροντας αὐτὰ τὰ πράγματα, νὰ ἐμ-
ποδίσῃ τοὺς τριχοσωλήνες νὰ βγα-
ζοῦν τὸ πολύτιμο νερὸ στὸν ἀέρα
ὅπου ἐξατμίζεται. Πῶς θὰ τοὺς
ἐμποδίσῃ; Μὲ τὸ νὰ τοὺς χαλάσῃ
στὰ ἐπιφανειακὰ στρώματα του ἢ
ἐδάφους δηλ. τοῦ χωραφιοῦ του ἢ
τοῦ κήπου του. Νὰ ἀνεβάξουν οἱ
τριχοσωλήνες τὸ νερὸ ἴσαμε τίς ρί-
ζες, ὅχι ὅμως καὶ πιο πάνω. Καί
μὲ ποιο μέσο θὰ μπορέσῃ ὁ γεωρ-
γὸς νὰ χαλάσῃ τοὺς σωλήνες στὴν
ἀσπύνα ἔκτοτε τους; Μὲ τὸν πιο ἀ-

πλοῦ τρόπο καὶ μὲ τὸ πῖο ἀπλὸ ἐργαλεῖο : τὸ σκαλιστήρι. Θὰ πάρῃ τὸ σκαλιστήρακι του ὁ γεωργὸς καὶ θὰ πᾶσιν τὸ χωράφι του. Ἐκεῖ μὲ τὸ σκαλιστήρι θὰ σκαλίσῃ τὸ χῶμα καὶ θὰ χαλάσῃ τοὺς τριχοσάλληνες. Αὐτὴ τὴ δουλειά, ἐπειδὴ γίνεται μὲ τὸ σκαλιστήρι, τὴ λέμε σκαλισμὰ. Νὰ ποῖ λόγον ἔχει τὸ σκαλισμὰ

Να ποιο λόγο έχει το σκαλίσμα στη γεωργία, που τόσο το παραμελούν οι αγρότες μας. Να καταστρέψι τους τριχοειδείς σωλήνες και να διακοψι τα τριχοειδή φαινόμενα. Για τὸν λόγο αὐτὸν τὸ σκαλίσμα, ὅσο πάει καὶ ἐπεκτείνεται σὲ ὅλες τὶς γεωργικὰ καλλιέργειες, Ἀκόμα καὶ στὴν καλλιέργεια τοῦ σιταριοῦ ἐφαρμόζεται σήμερα τὸ σκαλίσμα. Τὸ σπέρνουν με ἐιδικὰ σπαστικὰ μηχανὰ κατὰ γραμμὰς γιὰ νὰ εὐκολύνεται κατόπιν τὸ σκαλίσμα. Ἐνὰ σκαλίσμα ἰσοδυναμεῖ μὲ ἕνα πότισμα, καμμιὰ φορὰ μὲ πολλὰ ποτίσματα. Εἰδικὰ στὴν σιτοκαλλιέργεια κάνουν μόνο σκαλίσματα, κανένα πότισμα. Ἐτσι ἔχουμε σκαλιστικὸ σιτᾶρι, ὄχι ὅμως καὶ ποτιστικόν. Τόσο μεγάλη εἶναι ἡ σημασία τοῦ σκαλίσματος.

Νὰ λοιπόν, γνώσεις, πού πρέπει νὰ τὶς ἀποκτήσῃς ὁ γεωργός. Τὸ ἀγροτόπαιδο, πού εἶναι ἐβρυστοσπάρτης, θὰ μεταφέρει-αὐτὲς τὶς γνώσεις στὸ σπῆτι τοῦ καὶ θὰ τὶς πῇ στοὺς μεγάλους. Καὶ ὅταν φθάσῃ στὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Φυσικῆς, πού κάνει λόγο γιὰ τοὺς τριχοειδεῖς στήληνες, ἅς τὸ προσεῇ καλλίτερα, ἐνθυμούμενο αὐτά, πού γράφονται ἐδῶ. Καὶ ἅς μὴν τὸ περιφρονήσῃ, σὰν τὸ πιὸ ἀνιάρῳ κεφάλαιο τοῦ βιβλίου του.

— Μὰ τί ἔπαθες κύρ' Μιχάλη ;
Τὰ ἄλλα, πὺ εἶναι ὁλοκαίνουργα,
τὰ δίνεις πενήντα χιλιάδες. Καὶ
τοῦτο, πὺ εἶναι γεμάτο μπαλῶμα-
τα, τὸ δίνεις ἐξήντα; !!!

(Υ πὸ ΑΝ. ΒΩ)

Ε.Σ.Ν. του 8ου Γυμν. Θηλέων
'Αθηνών με δέματα δια τὸ Δημο-
τικὸν Σχολεῖον Δερβιζιάνων, τὸ
ὁποῖον ἔχουν υἱοθετήσει.
Junior Girls of 8th School A-
thens with parcels for the pu-
pils of Derviziana School, Epi-
rus which they have adopted.

Με συγκινητικὴν προθυμίαν ἀνταπεκρίθησαν τὰ Σχολεῖα εἰς τὴν ἐκκλήσιν
περὶ βοήθειας τῶν σεισμοπλήκτων παιδίων. Εἰς τὴν φωτογραφίαν Ε.Σ.Ν.
μαθηταὶ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Β' Περιφέρειας Πειραιῶς, φορτῶνουν εἰς
τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ τὰ συγκεντρωθέντα δέματα. Δεξιὰ
ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Σχολείων Β' Περιφέρειας κ. Ἀ. Λέκκας.
With touching promptness the schools answered the appeal to help the
earthquake stricken children in the Ionian islands. In the photo
the Juniors of 2nd Educ. district Piraeus loading on the R. C.
car the parcels they offered to this end and the school Inspector
2nd Educ. district Piraeus, Mr. A. Lekas (first from right).

Ε.Σ.Ν. τοῦ Λυκείου Κατρανίδου-
Κυριαζοπούλου Πειραιῶς με δέ-
ματα δια τὸ Δημ. Σχολεῖον
Γουρνιαδῶν Εὐρυτανίας.
Juniors of private school Ka-
travidou - Kyriazopoulou Pi-
raeus with parcels for the Elem.
School Yourniades.

Ε.Σ.Ν. Δημοτ. Σχολείου Κολο-
κουρίου ἰσοπεδῶνουν τὴν αὐλὴν
τοῦ Σχολείου.
Juniors of Elem. School Kolo-
kourion levelling the school
yard.

Ε.Σ.Ν. Δ' Δημοτικοῦ Σχολείου
Ἑμιττοῦ, περιποιούνται μικρὸν
τραυματίαν.
Juniors of 4th Elem. School
Hymettus, Athens rendering
first aid.

Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Ἐλατόβρυσης Ναυ-
πακτίας, περιποιούνται τὰ 2000 δένδρα ποὺ
ἐφύτευσαν καὶ τὰ ὁποῖα ἐμβολιαζόμενα θὰ δια-
νεμηθοῦν εἰς τοὺς κατοίκους.
Juniors of Elem. School Elatovrissi looking
after the two thousand trees they have
planted to be distributed to the inhabitants
of the village.

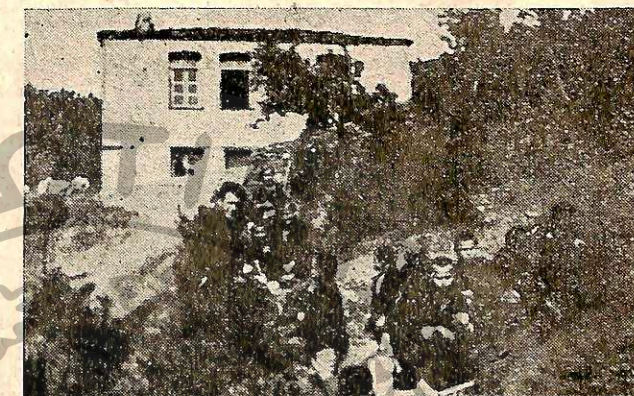
Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Σιδηρονερίου κουρεύουν
τοὺς συμμαθητὰς των.
Juniors of Elem. School Sideroneri cutting the
hair of their school-mates.

Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολείου Βροντά-
δων Χίου φυτεύουν κουκουναρία.
Juniors of Elem. School Vron-
tathos Chios, planting fruit trees.

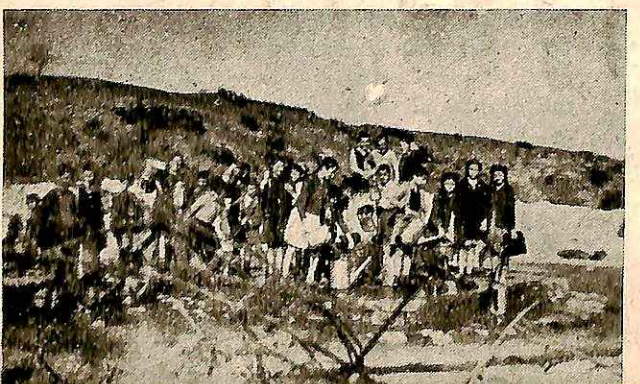

Ε.Σ.Ν. τοῦ 9ου καὶ 10ου Δ. Σχ. Γ' Περ. Θεσ/νίκης
με δέματα γιὰ τοὺς σεισμοπλήκτους συναδέλφους των.
Juniors of 9th and 10th El. Schools Salonica with
parcels for their earthquake stricken colleagues.

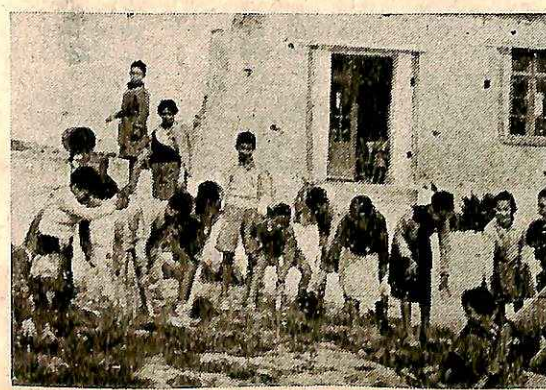

Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Χρηστῶν,
Πραμάντων, Ἠπείρου, φυτεύουν δένδρα περὶ
τοῦ Σχολείου των.
Juniors of Elem. School Christou, Praman-
ta, Epirus planting trees round their school.

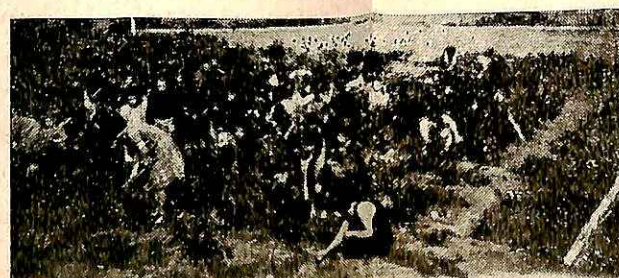
Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ξερίας Κα-
βάλλας εἰς τὸν Σχολικὸν κήπον.
Juniors of Elem. school Xeria, Cavala in
their school garden

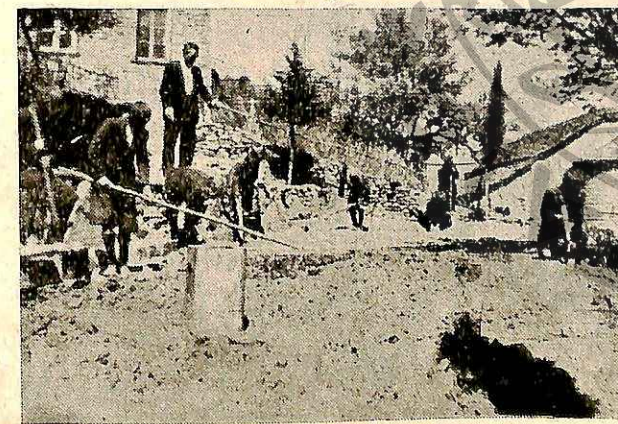
Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Χλόης
Αἰγίνης, εἰς τὸν Σχολικὸν κήπον.
Juniors of Elem. School Chloe, Aegina in
their school garden.

Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Νεοχωρίου Χαλ-
κιδικῆς εἰς τὸν Σχολικὸν κήπον.
Juniors of Elem. School Neochorion Calki-
diki in their school garden.

Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ποτιστι-
κῶν εἰς τὸν Σχολικὸν κήπον.
Juniors of Elem. School Potistika in their
school garden.

Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Χουλιανρά-
δων Ἠπείρου, εἰς τὸν Σχολικὸν κήπον.
Juniors of Elem. School Houliarades, Epi-
rus in their School garden.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)
Για να σταματήσουμε άρτηριακή αιμορραγία πρέπει να πιέσουμε εις

Εικὼν 1.

ένα σημείο της διαδρομής της αρτηρίας, το όποιο να βρίσκεται με-

Εικὼν 2.

ταξύ του τραύματος και της καρδιάς, και όπου η άρτηρία βρίσκεται

Εικὼν 3.

πλησιέστερα προς ένα οστόν ώστε να υπάρχει στερεό υποστήριγμα.

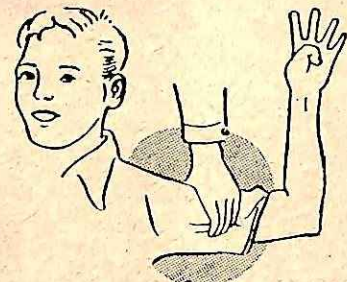
Εικὼν 4.

Σημεία πίεσεως.
Τα σημεία εις τα όποια οι μεγάλες αρτηρίες είναι κοντά στα όστα

και όπου μπορούμε να πιέσουμε είναι:

Για την αρτηρία της κεφαλής και του λαιμού.

α) Εις τον λαιμό παραπλεύρως

Εικὼν 5.

της τραχείας (εικ. 1) πιέζοντας επί της σπονδυλικής στήλης.

β) Έμπρος εις το αυτί πιέζοντας επί του κρανίου (εικ. 2).

γ) 2½ περίπου εκατοστά από τη γωνία της σιαγόνας πιέζοντας επί του οστού της σιαγόνας (εικ. 3).

Για την αρτηρία του ώμου.

Πίσω από το έσωτερικό άκρο της κλειδός πιέζοντας επάνω στην πρώτη πλευρά (εικ. 4).

Για την αρτηρία των άνω άκρων, εις το έσωτερικό μέρος του βραχίονος (εικ. 5). και

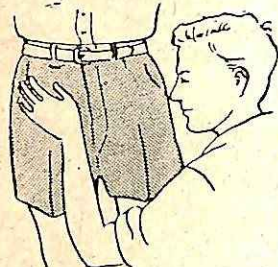
Για την αρτηρία των κάτω άκρων εις την βουβωνική χώρα, πιέζοντας επί των οστών της λεκάνης (εικ. 6).

Πίεσις με το δάκτυλο της χειρός.

Η πίεσις με τα δάκτυλα της χειρός πολλές φορές έχει καλά αποτελέσματα και σε περιπτώσεις αιμορραγιών των άκρων, οσάκις δεν έχουμε πρόχειρα τα μέσα για την κατασκευή επιδέσμων. Έάν η αιμορραγία σε οποιοδήποτε σημείο του χεριού είναι μεγάλη, πιέζουμε με τα δάκτυλά μας προς το μέσο μέρος του βραχίονος και στο σημείο, που φαίνεται εις την εικόνα (αριθ. 5). Η πίεσις πρέπει να γίνεται σ' αυτό το σημείο ακόμη και αν το σημείο της αιμορραγίας βρίσκεται χαμηλά στον καρπό του χεριού.

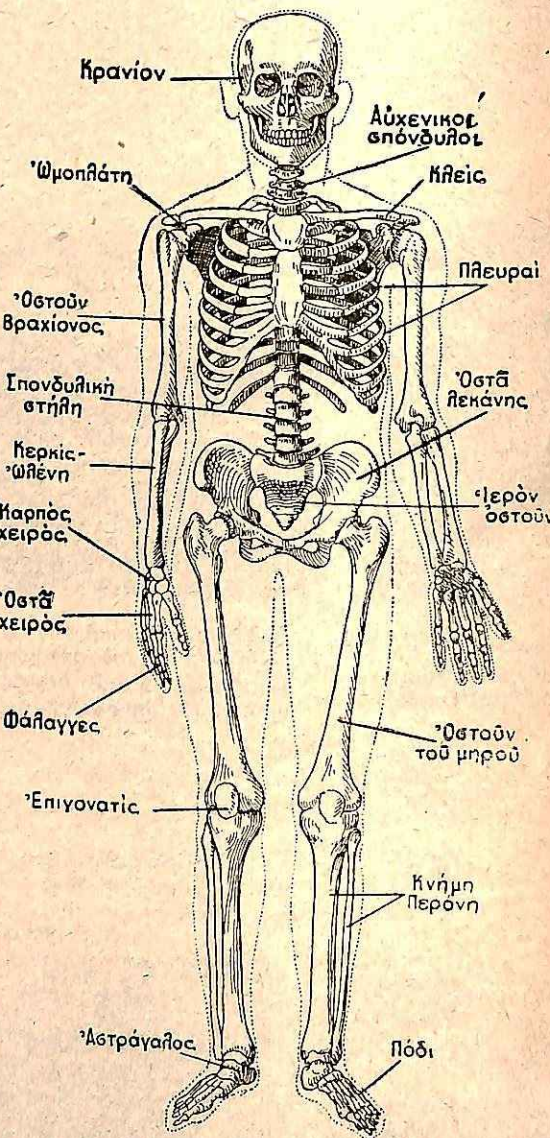
Όταν έχουμε αιμορραγία στο πόδι, η πίεσις γίνεται στο σημείο, που βλέπετε εις την εικόνα (αριθ. 6). Όταν πιέζουμε με τα δάκτυλα το αί-

μοφόρο άγγείο παύει να τροφοδοτή το τραύμα με αίμα, διότι έμποδίζουμε το πέρασμα του αίματος. Αυτό συμβαίνει διότι στα σημεία αυτά το αίμοφόρο άγγείο βρίσκεται ανάμεσα σε δύο πιέσεις—μια

Εικὼν 6.

των δακτύλων και μια του οστού, που βρίσκεται από κάτω. Φυσικά, η πίεσις με τα δάκτυλα, δεν σταματά την αιμορραγία, την ελαττώνει όμως αρκετά και μάς δίδεται καιρός να ετοιμάσουμε ένα καλό επίδεσμο ή τον επίδεσμο τουρνικέ, για τον όποιο μιλήσαμε στο προηγούμενο.

Στο περιθώριο της Γεωγραφίας

στα έγκατα της γής και οι Ίνδοι, πώς αίτια των σεισμών ήταν κάποιο τυφλοπόντικος.

Οι κάτοικοι της Καμτσάκας απέδιδαν τους σεισμούς στους σκύλους του θεού των Τουίλ. Τα ζώα αυτά, έλεγαν, ήταν γεμάτα ψύλλους και συχνά εξύπνοντο για να απαλλαγούν από τα ενοχλητικά ζωύφια, όποτεν έπροκαλούσαν τους σεισμούς.

Σήμερα βέβαια όλες αυτές οι μυθολογικές εξηγήσεις μάς φαίνονται άστείες, γιατί οι επιστήμονες είναι σε θέσι να μάς εξηγήσουν το γιατί συμβαίνουν οι σεισμοί. Οφείλονται στη μετακίνηση των πετρωμάτων του στερεού φλοιού της γής, ή όποια προέρχεται από πολλές και διάφορες αίτιες. Παρ' όλα αυτά, μολονότι δηλαδή ξέρουμε που ακριβώς όφείλονται οι σεισμοί, εν τούτοις το φαινόμενο αυτό δεν παύει και δεν θα πάψει ποτέ να μάς γεννά τον τρόμο και να προκαλή καταστροφές.

Είπαμε παραπάνω για τις καταστροφές, που έπροκάλεσαν οι σεισμοί στα άραια νησιά του Ίονίου Πελάγους. Έν τούτοις οι σεισμοί αυτοί ήταν άσήμαντοι, αν τους συγκρίνουμε με την ένταση και τις καταστροφές, που έπροκάλεσαν άλλοι σεισμοί.

Ένας από τους πιο καταστρεπτικούς ήταν ο σεισμός της 1 Νοεμβρίου 1755, ο όποιος έρημωσε τελείως την πρωτεύουσα της Πορτογαλίας Λισσαβόνα. Ο σεισμός έγινε τότε αίσθητος σχεδόν στη μισή Ευρώπη. Από τις 20.000 στίτια της πόλεως, 17.000 κατοικίες καταστράφηκαν και 50.000 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους. Όπως αναφέρει ένας αυτόπτης μάρτυς, που έπισκέφθηκε την πόλη τρεις έβδομάδες μετά τον σεισμό, «δεν υπήρχε εκεί ούτε σημάδι από δρόμους, πλατείες κλπ. παρά μόνο σωροί από έρείπια που έκάντιζαν ακόμη».

Τα κύματα του σεισμού εκείνου έφθασαν ως την Όλλανδία, σε απόσταση 1800 χιλιομέτρων από τη Λισσαβόνα. Στο Ρότερνταμ το νερό των διωρύγων αναταράχτηκε τόσο πολύ, ώστε οι κάβοι με τους όποιους ήταν δεμένα πολλά πλοία στις αποβάθρες έσπασαν. Στη Σουηδία, σε απόσταση 3000 χιλιομέτρων, τα νερά του ποταμού Ντάλ έφούσκωσαν και έπλημμύρισαν τις παρόχθιες περιοχές.

Στις 16 Δεκεμβρίου 1811 ένας τρομερός σεισμός κατέστρεψε την πόλη Νέα Μαδρίτη των Ην. Πολιτειών. Κατά τον σεισμό η γή άνοιξε σε πολλά σημεία και μερικά από τα ρήγματα εκείνα είχαν μήκος 8 χιλιόμετρα, πλάτος 3 μέτρα και βάθος 2. Παρόμοια ρήγματα έσχηματίστησαν και κατά το σεισμό του

1906, ο όποιος κατέστρεψε τελείως την πόλη του Αγίου Φραγκίσκου.

Άλλοτε πάλι το έδαφος ανυψώνεται και άλλοτε παθαίνει καθίζηση. Κατά το σεισμό της Νέας Μαδρίτης του 1811 το έδαφος έπαθε καθίζηση στην πολιτεία Τένεση, όποτε έσχηματίστηκε η λίμνη Ρήλφουτ. Στο 1790 ένας σεισμός στο Καρακάς της Βενεζουέλας έσχημάτισε μια λίμνη με διάμετρο 1000 μέτρα περίπου και βάθος 30.

Κατά το σεισμό της 1 Σεπτεμβρίου 1923 στην Ίαπωνία, ο όποιος είχε περισσότερα από 100.000 θύματα, ο βυθός της θάλασσας στο κόλπο της Σαγκάμι έπαθε καθίζηση 400 μέτρων, ενώ η γειτονική ακτή ανυψώθηκε κατά 230 μέτρα.

Από τις καθιζήσεις αυτές μπορεί να εξαφανισθούν και ολόκληρες πόλεις. Όπως παραδέχονται οι γεωλόγοι, κατά κάποιο σεισμό καταποντίστηκε στον Κορινθιακό κόλπο και η άρχαία πόλις Έλικη.

Από τους σεισμούς, που αναφέρει η ιστορία, οι πιο καταστρεπτικοί ήταν ο σεισμός των Ίνδιων το 1737, που είχε 300.000 θύματα και ο σεισμός της 23 Ιανουαρίου 1556 στην Κίνα, όταν 830.000 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους.

Σεισμοί συμβαίνουν κάθε μέρα επάνω στη γή, ευτυχώς όμως ότι οι περισσότεροι είναι μικροί, ώστε δεν γίνονται αντιληπτοί από τους ανθρώπους. Δυστυχώς οι επιστήμονες δεν έχουν βρή μέχρι σήμερα κανένα τρόπο, που να μπορούν να προβλέπουν τους σεισμούς, ώστε να προφυλασώμεθα από τις συνέπειές των.

Το μόνο, που ξέρουμε, είναι ότι υπάρχουν ώρισμένες περιοχές της γής, που σείονται συχνά και ότι μπορούμε κατασκευάζοντας αντισεισμικά στίτια να περιορίζουμε τις καταστροφές, που προκαλούν.

Παρ' όλα αυτά, οι σεισμοί δεν θα πάνον να αποτελούν ένα από τα πιο τρομακτικά γεωλογικά φαινόμενα, όχι μόνο γιατί συμβαίνουν ξαφνικά και προκαλούν φοβερές καταστροφές, αλλά και διότι ο άνθρωπος, παρ' όλη την πρόοδο και τον πολιτισμό του, είναι τελείως άνικανος να αντιμετώπισει τις φοβερές δυνάμεις της φύσεως.

ΕΣΝ του Δημ. Σχολ. Μενίνας, Παράμυθιας άποξηραίνον έλη.
Juniors of Elem. School Menina, Papamythia draining stagnant waters.

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Εἰς τὴν περίπτωση ἡ κατη-
γορηματικὴ προσδιορι-
σμοῦ τὰ πράγματα διαφέρουν.
Ἐδῶ πλέον τὸ ἐπίθετον ἀποδίδει εἰς
τὸ οὐσιαστικόν, πού προσδιορίζει,
παροδικὴν ιδιότητα.

Ἄς πάρωμεν ἓνα παράδειγμα:
Τὸ δύσκολον μάθημα
χρειάζεται μελέτην καὶ
Εὐρίσκω τὸ μάθημα δύσ-
κολον.

Εἰς τὴν πρώτην περίπτωση ἔχωμεν
τὸν ἐπιθετικὸν προσδιορισμὸν δύ-
σκολον, ὁ ὁποῖος μετὰ τοῦ οὐσ.
μάθημα ἀποτελεῖ τὴν σύνθετον
ἐννοίαν τοῦ δυσκόλου μαθήματος.
Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωση ὅμως
τὸ ἐπιθ. δύσκολον ἀποδίδει εἰς
τὸ προσδιοριζόμενον οὐσ. μάθημα,
παροδικὴν ιδιότητα. Δὲν πρό-
κειται δηλαδὴ περὶ τοῦ γνωστοῦ
δυσκόλου μαθήματος, μα-
θήματος τοῦ ὁποῖου δὲν ἔμπορεῖ νὰ
εἶναι εύκολον. Πρόκειται περὶ μα-
θήματος δυσκόλου, δηλαδὴ
περὶ μαθήματος, τὸ ὁποῖον δυ-
νὰ καὶ νὰ μὴ εἶναι δύσκολον. Τὸ
ἴδιον συμβαίνει καὶ ὅταν ἔχωμεν τὰ
παράδειγμα: Χρησιμοποιοῦ
τὸ ἀκονισμένο μαχαίρι
καὶ Χρησιμοποιοῦ τὸ μα-
χαίρι ἀκονισμένο. Εἰς τὴν
πρώτην περίπτωση ἐννοῶ τὸ γνω-
στὸν μαχαίρι (ἐπιθ. προσδ.). Εἰς
τὴν δευτέραν τὸ μαχαίρι, τὸ ὁποῖον

ὄχι πάντοτε, ἀλλὰ εἰς τὴν περι-
πτώσει, πού μοῦ χρειάζεται, φροντί-
ζω νὰ εἶναι ἀκονισμένον (κατηγορ.
προσδ.).

Τὸ ἐπίθετον, τὸ ὁποῖον χρησιμο-
ποιεῖται ὡς κατηγορηματικὸς προσ-
διορισμὸς τονίζεται πολλάκις ἰδιαί-
τέρως εἰς τὸν λόγον καὶ λαμβάνει
ἀνεξάρτητον θέσιν: Ἡ ἀδελφὴ
τῆς, ἄρρωστη, εἶχεν ἀνά-
γκην τῆς βοηθείας τῆς
(ἄρρωστη = ἐπειδὴ ἦτο ἄρρω-
στη). Εἰς τὴν περίπτωση αὐτὴν
ὁ κατηγορηματικὸς προσδιορισμὸς
ἀναλύεται εἰς ὁλόκληρον πρότασιν,
συνήθως αἰτιολογικὴν (ὅπως
εἰς τὸ προηγούμενον παράδειγμα),
πολλάκις ὅμως καὶ ὑποθετικὴν,
χρονικὴν ἢ ἐναντιωματι-
κὴν: Μικρὸς μαθαίνει κα-
νεὶς εύκολα ξένην γλῶσ-
σαν (μικρὸς = ἐφ' ὅσον εἶναι
μικρός). Ὁ Γιώργος, πτω-
χὸς, δίδει εἰς τὸν ἔρῳ, ὅσον
εἶναι πτωχός, δὲν δίδει;
(πτωχὸς = ἐνῶ εἶναι πτωχός,
πλούσιος = ἐνῶ εἶσαι πλούσιος).
Ἐδῶ ἡρχόμεθα μικροὶ κ' ἐ-
παίσαμεν (μικροὶ = ὅταν εἴμεθα
μικροί).

Κανονικῶς ὁ κατηγορηματικὸς
προσδιορισμὸς ἐκφέρεται πάντοτε
χωρὶς ἄρθρον, ἐνῶ τὸ προσδιοριζό-
μενον ὄνομα συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ
ἀρθρου: Ὁ θεῖος κουρασμέ-
νος ἐπῆγε νὰ κοιμηθῇ,
Τὸ βιβλίον ἀδετον κατα-

στρέφεται εύκολα, Τὸ
χωράφι ἀκαλλιέργητο
ρημάζει.

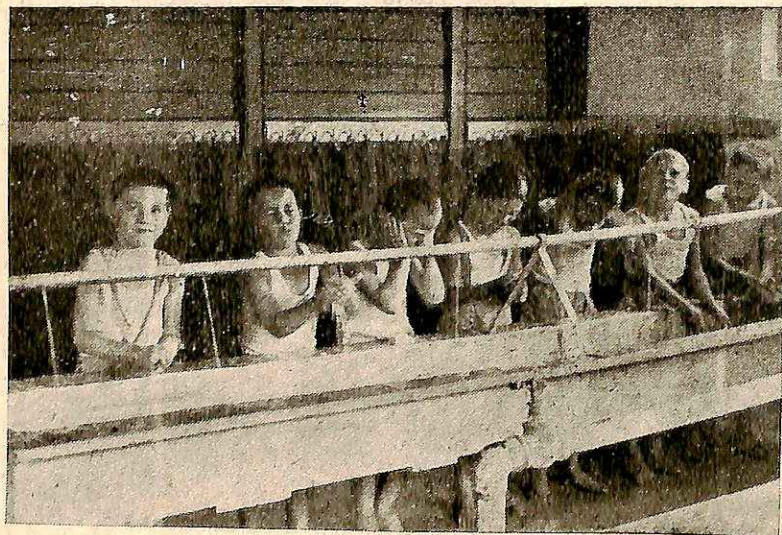
Κάθε ἐπίθετον δύναται νὰ χρησι-
μοποιηθῇ ὡς κατηγορηματικὸς προσ-
διορισμὸς Μερικὰ ὅμως κυρίως ἀν-
τωνυμικὰ καὶ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα
χρησιμοποιοῦνται κανονικῶς καὶ συ-
νήθως.

Ἀναλόγως μάλιστα τῆς θέσεώς
των εἰς τὴν φράσιν ἢ καθόλου τῆς
χρήσεως των λαμβάνουν διαφόρους
σημασιολογικὰς ἀποχρώσεις. Τoi-
αῦτα ἐπίθετα εἶναι τὰ μόνος, μονα-
χός, μισός, διπλός, ὅλος, ὁλό-
κληρος, ἀκέραιος κλπ.: Ἐτρεμε
ὁλόκληρος ἀπὸ τὸ κακὸ
του, θὰ σοῦ πῶ ὅλην τὴν ἀ-
λήθειαν, ἔμεινε εἰς τὸ
σχολεῖον μόνος, Ὁ Νί-
κος μόνος καὶ μοναχός
του, Ὁλόκληρη ἡ τάξις
ἔγινε ἄνω κάτω, Φέρει ἀ-
κεραίαν τὴν εὐθύνην κλπ.

Πολλάκις ὡς κατηγορηματικοὶ
προσδιορισμοὶ χρησιμοποιοῦνται
καὶ οὐσιαστικὰ τὰ ὁποῖα σημαίνουν
ἀξίωμα, ἐπάγγελμα, ἡλικίαν κλπ.:
Λοχίας, ἐτραυματίσθη
εἰς τὴν Ἀλβανίαν (ὡς λο-
χίας, ὅταν ἦτο λοχίας), Μαθη-
τῆς ἀκόμη, ἔγραφε διη-
γήματα, Γέρον, ἔξακο-
λουθεῖ νὰ ἐργάζεται.

Σὰς ἀσπάζομαι
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

Μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Καλῆς Παναγίας Β' Βερροίας
πλύνονται με σαποῦνι ἐκ δωρεᾶς τοῦ Ἀμερικ. ΕΣΝ.
Pupils of Elem. School Kali Panagia, B' Verroea
washing themselves with soap kindly donated by the
American Junior Red Cross.

Διανομὴ δώρων Ἀμερικανοπαίδων εἰς τὰ παιδιὰ τῆς παι-
δοπόλεως «Ἅγιος Δημήτριος» Θεσσαλονίκης
Distribution of gift boxes donation of the Amer.
J. R. C. to the children of «St. Demetrios» centre
in Salonica.

Τὰ δάση μας

ΤΑ ΣΥΝΗΘΕΣΤΕΡΑ ΔΑΣΙΚΑ ΔΕΝΔΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΠΑΝΟΥ ΓΡΙΣΠΟΥ

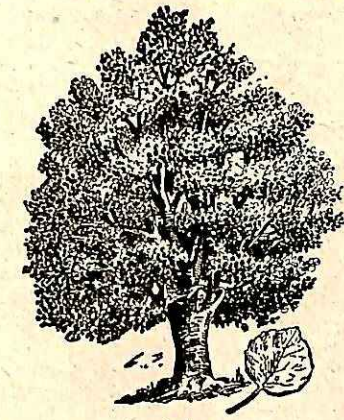
Η ΕΛΑΤΗ

«Βουνά τοῦ Πίντου ἀψηλά,
μὲ τὰ δασιά κλαριά σας
Μὲ τὰ δασιά τὰ Ἐλατά,
τὸ ἓνα πάνω στ' ἄλλο».
Ὅπως λέει, καὶ τὸ δημοτικὸ
τραγούδι, τὸ Ἐλατο ἢ ὁ Ἐλα-
τος, εἶναι δέντρο τῶν ψηλῶν βου-
νῶν. Θὰ τὸ συναντήσουμε σὲ ὕψος
ἀπὸ 700 μέτρα καὶ πάνω, ἀπὸ τὴν
ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας. Ποτὲ γὰρ
μυλότορα. Σχηματίζει μεγάλα
δάση, πού ἡ συνολικὴ ἔκτασί τους
ὑπολογίζεται σὲ 3 περίπου ἑκα-

Ἐλάτη.

ἡ Θράκη λιγώτερα, τὰ νησιά τοῦ
Αἰγαίου καὶ ἡ Κρήτη, δὲν ἔχουν
ἐλατοδάση. Μόνο ἡ Κεφαλληνία
πάνω στὸ κεντρικὸ τῆς βουνό, στὸν

Λεύκη.

Αἶνο, ἔχει ἓνα μεγάλο ἐλατοδά-
σος. Γι' αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸ ἔλατο
λέγεται στὴν ἐπιστημονικὴ γλῶσσα
Ἐλατο Κεφαλληνικό.

Τὸ Ἐλατο, οἱ εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ
τιμοῦν ὡς δέντρο χριστουγεννιάτι-

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗ

ΤΟ ΜΑΓΕΜΕΝΟ ΔΑΣΟΣ

Τὸ δάσος πού λαχτάριζες
μονάχος νὰ περάσης,
τώρα νὰ τὸ ξεχάσης,
διαβάτη ἀποσπερνέ.

Μιὰν αὐγινὴ τὸ κούρσεψαν
ἀνδρῶτοι, λ' ὁτόμοι,
κ' ἐκεῖ νὰ τὴν δρόμοι,
διαβάτη ἀποσπερνέ.

Τὸ τρίσβατο ἀναστέναγμα,
π' ἄγγιξε τὴν καρδιά σου
κ' ἔσπασε τὰ γόνατά σου,
δὲν θὰ τ' ἀκούσης πιά.

Τὸ πήρανε ἔτ' ἀδιάπλοκα
περίτρομα φτερά τους
καὶ τόκαμαν λιαιὰ τους
τὰ νύχτια πουλιά.

Καὶ κάτ' ἡμέραν βραχνόκραζε
μὲ μιὰ φωνὴ ἀνθρώπου
ἐστὶ ἡμέραν τοῦ τόπου,
βουδάρθηκε κι αὐτό!

Τὸ δάσος, πού λαχτάριζες
μονάχος νὰ περάσης,
γιὰ πάντα θὰ ξεχάσης,
διαβάτη ἀποσπερνέ.

Γενῆκαν νεκροκρέββατα
τ' ἄγρια δεντρά του τώρα,
καὶ θὰ τὰ βρῆς ἐτ' ἡώρα,
διαβάτη ἀποσπερνέ!...

κο. Τὸ ἔθιμο αὐτό, δὲν πρέπει νὰ
μεταφυτευθῇ στὴ χώρα μας, γιὰ-
τί οὔτε ἑλληνικὸ, οὔτε χριστιανι-
κὸ ἔθιμο εἶναι, ἐνῶ ἀντιθέτως εἶ-
ναι ἔθιμο πολὺ ἐπιζήμιον γιὰ τὰ ἑ-
λατοδάση μας. Γιὰ τοῦτο, ὁ Νό-
μος στὴν Ἑλλάδα, ἀπαγορεύει
τὴν ὑλοτομία μικρῶν ἐλατῶν, γιὰ
δέντρα Χριστουγεννίων.

Η ΟΞΥΑ

Ἡ ὀξυὰ εἶναι δέντρο πού προ-
κόβει στὰ πιά ψηλά βουνά, ψη-
λότερα καὶ ἀπὸ τὸ Ἐλατο καὶ ἀ-
πὸ κάθε ἄλλο βουνήσιο δέντρο.

Στὴ χώρα μας, τὰ δάση τῆς
ὀξυᾶς πιάζουν ἔκταση περίπου 2
ἐκατομμυρίων στρεμμάτων. Ἡ ξυ-
λεῖα τῆς ὀξυᾶς δὲν ἔχει μεγάλη
ἀντοχή. Ἀκόμα τὴ φουρνίζουν μέ-
σα σὲ εἰδικούς φούρνους, ὅποτε
γίνεται ἡ φουρνιστὴ ξυλεῖα ὅπως
λέγουν, πού παίρνει ἓνα κοκκινω-
πὸ χρῶμα. Τὴ φουρνιστὴ αὐτὴ ξυ-
λεῖα χρησιμοποιοῦν καὶ γιὰ ἐπι-
πλα.

Ἡ ὀξυὰ εἶναι ὠραῖο καὶ κομψὸ

Ἰτιά.

Κυπαρίσσι.

δέντρο καὶ γι' αὐτὸ ὁ λαὸς μας
τὴν ἀποκαλεῖ «γραμμένη», δηλα-
δὴ ζωγραφισμένη, καὶ τὴν τραγου-
δαὶ με ἀγάπη:

Βελοῦχι μου παράμορφο,
Ὁξυὰ ζωγραφισμένη.

«Γραμμένη Ὁξυὰ» ὀνομάζεται
ἡ πῶ ψηλὴ βουνοκορφὴ πάνω στὰ
σύνορα τῶν ἐπαρχιῶν Φθιώτιδας,
Εὐρυτανίας καὶ Ναυπακτίας, ἀπὸ
τὸ μεγάλο δάσος τῆς ὀξυᾶς πού
ἀπλώνεται στὴς δυτικὲς τῆς πλα-
γιές. Αὐτὸ τὸ δάσος εἶναι τὸ νο-
τιώτερο ἀκροσύννορον τοῦ γεωγραφι-
κοῦ ἐπαλῶματος τῆς Ὁξυᾶς στὴν
Εὐρωπαϊκὴ Ἠπειρο.

(Συνεχίζεται)

ΛΟΥΚΑΣ Ο
ΣΤΕΙΡΙΩΤΗΣ.
(896 — 953). —

Ἱερομόναχος καὶ ἰ-
δρυτὴς τῆς Μονῆς
τοῦ Ὁσίου Λουκά
τοῦ Ἐλικῶνος, ὅπου
ὁ περίφημος Βυζαν-
τινὸς ναὸς. Ἐγεν-
νήθη εἰς τὸ Καστρί
τῶν Δελφῶν, ἀπὸ
γονεῖς, πού κατέφυ-
γαν ἐκεῖ ἀπὸ τὴν Αἴγινα, ἡ ὁποία εἶχε
καταστραφῇ ἀπὸ Ἀραβὰς πειρατὰς.
Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 10ου αἰῶνος λό-
γῳ ἐπιδρομῆς τῶν Βουλγάρων κατέφυ-
γεν κοντὰ εἰς τὸ Στεῖρι τῆς ἐπαρ-
χίας Λεβαδείας ὅπου συνεκεντρώθησαν
πολλοὶ μοναχοὶ καὶ ἰδρύθη μετὰ ἐξοδα εὐ-
σεβοῦς στρατηγοῦ ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας
Βαρβάρας. Ἀργότερα ἰδρύθησαν ἐκεῖ τὰ
κτίρια τῆς Μονῆς καὶ ὁ περίφημος Βυ-
ζαντινὸς ναὸς. Ἀπέθανε 7 Φθῖνίου 953.
Ἡ ἐκκλησία μας τὸν τιμᾷ ὡς Ὁσίον.

♦ ♦ ♦

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑ-
ΣΤΡΙΩΤΗΣ (Σκεν-
τέρμπεης, 1405 —
1467). — Ὁ ἐθνι-
κὸς ἥρωας τῶν Ἀλ-
βανῶν, Γεώργιος Κα-
στριώτης, ἦτο Ἑλ-
λην τὸ γένος. Ὁ πα-
τέρας του, Ἰωάννης
Καστριώτης, ἠγε-
μὼν τῆς περιοχῆς
του, ἀναγκάσθηκε

Γ. ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ

νὰ τὸν στείλῃ ἀπὸ μικρὸν ὡς ὁμηρον
τοῦ Σουλτάνου εἰς Ἀδριανούπολιν. Οἱ
Τούρκοι τὸν ἔκαναν Μουσουλμάνο καὶ τὸν
δόνωσαν «Ἰσκαντέρ μπέην» (Ἀλέξαν-
δρον). Τὸ 1443 ὁ Σκεντέρμπεης, ὁ ὁ-
ποῖος ποτὲ δὲν ἔπαυσε νὰ εἶναι Χρι-
στιανός, ἐδραπέτευσε ἀπὸ τὴν Αὔλῃ
τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἀπελευθέρωσε με-
γάλο μέρος τῆς Ἀλβανίας. Ἀπέθανε
17 Φεβρουαρίου 1467.

♦ ♦ ♦

ΦΙΛΟΘΕΗ ΜΠΕ-
ΝΙΖΕΛΟΥ (1522—
1589). — Κόρη τοῦ
ἀρχοντος Ἀγγέλου
Μπενιζέλου ἐγεννή-
θη εἰς Ἀθήνας τὸ
1522. Μετὰ τὸν θά-
νατον τοῦ συζύγου
τῆς ἔγινε μοναχή.
ἀφ' οὗ διέθεσεν ὁλό-
κληρῇ τὴν πατρικὴ
τῆς περιουσία γιὰ

νὰ ἰδρύσῃ εἰς Ἀθήνας Ξενώνα, Νοσοκο-
μεῖο καὶ Οἰκοτροφεῖο γιὰ πτωχὰ καὶ ὀρ-
φανὰ κορίτσια, τὸν «Παρθενώνα» ἵδρυμα
μοναδικὸ γιὰ τὴ σκοτεινὴ ἐποχὴ τῆς
Τουρκοκρατίας. Ἐφυγάδευσε τέσσερες
Ἀθηναῖες κόρες, πού οἱ Τούρκοι ἐξηνάγ-
καζαν νὰ γίνουν Μουσουλμάνες. Γι' αὐ-
τὸ ὑπέστη μαρτυρικὸ θάνατο 19 Φεβρου-
αρίου 1589. Ἡ ἐκκλησία τὴν τιμᾷ ὡς
Ὁσίαν.

Ἀθλητικὴ Ζωή

ΤΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Ἄν καὶ κοιτῶν τὸ ἀθλητισμὸ
ἡ χώρα μας, δὲν εἶχε μέχρι τὸ 1896,
πού ἐγίναν, ὅπως εἶναι γνωστὸ, οἱ
πρώτοι σύγχρονοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγ-
γῶνες, κανένα ἀγωνιστικὸ χωρὸν. Τὸ
κεντρικὸ γυμναστήριον, πού διηύθυνε
ὁ Φωκινὸς καὶ τὰ ἄλλα δυὸ τοῦ Ἑ-
θνικοῦ καὶ τοῦ Πανελληνίου ἦταν πολ-
λὴ μικρὰ καὶ ἀκατάλληλα, ἀκόμα
καὶ γιὰ προπονήσεις ἀθλητῶν. Ἔτσι
ὅταν στῆς 13 Ἰανουαρίου τοῦ 1895
ἔγινε ἡ Ἐπιτροπὴ τελέσεως εἰς Ἀ-
θήνας τῶν Ἀ' Διεθνῶν Ὀλυμπια-
κῶν ἀγώνων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν
τοῦ τότε Διαδόχου Κωνσταντίνου,
χάρις στὴν πρωτοβουλία τοῦ μεγά-
λου φιλάθλου καὶ φιλέλληνας βαρῶ-
νου Κουμπερτέν, δὲν ὑπῆρχε οὔτε
ἴχνος ἀπὸ κατάλληλο χωρὸν γιὰ τό-
σο μεγάλους ἀγῶνες.

Ὁ Διάδοχος ὅμως εἶχε τὴ σπου-
δαία ἐμπνευσι νὰ στείλῃ στὴν Ἀ-
λεξάνδρεια τὸν γραμματέα τῆς Ἐ-
πιτροπῆς Τιμ. Φιλήμονα γιὰ νὰ πεί-
σῃ ἕκ μέρους τὸν τότε ἐγκατεστημέ-
νον ἐκεῖ βασιλεὺς τὸν ὁμογενὴ Γε-
ώργιον Ἀβέρωφ, πού ἔγινε ἀργότε-
ρα ἐθνικὸς εὐεργέτης, νὰ δώσῃ τὸ
τεράστιο γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ποσὸ
τῶν 900.000 δραχμῶν, πού χρειαζό-
ταν γιὰ τὴν ἀνέγερσι τοῦ Παναθη-
ναϊκοῦ Σταδίου. Τὴν σχετικὴ μελέ-
τη εἶχε κάνει ὁ Ἀθηναῖος ἀρχιτέ-
κτων Ἀγγελος Μεταξάς, γιὰ τοπο-
θεσία δὲ εἶχε ἐκλεγῇ αὐτὴ, πού βρι-
σκόταν τὸ ἀρχαῖο στάδιο, τὸ ἐπι-
σκευασμένο γιὰ τελευταία φορὰ ἀπὸ
τὸν Ἡρώδη τὸν Ἀττικὸ. Γιὰ τὴν ἀ-
νέγερσι τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου
ἐργάσθηκαν τὸν χειμῶνα τοῦ 1895
πρὸς τὸ 1896 ἑκατοντάδες ἐργάτες.

Κι αὐτὸ γιὰτὶ δὲν χρειαζήθηκε μό-
νο νὰ τακτοποιηθῇ ἡ περιοχὴ τοῦ
Ἀρδηττοῦ, ἀλλὰ νὰ βγοῦν καὶ τὰ τό-
σα μάρμαρα γιὰ τῆς κερκίδες ἀπὸ
τὰ λατομεῖα τῆς Πεντέλης. Τὰ κα-
τάλευκα μάρμαρα ἄλλωστε τοῦ Πα-
ναθηναϊκοῦ Σταδίου, τὸ κάνουν μο-
ναδικὸ στὸν κόσμον καὶ σ' αὐτὰ ὀφεί-

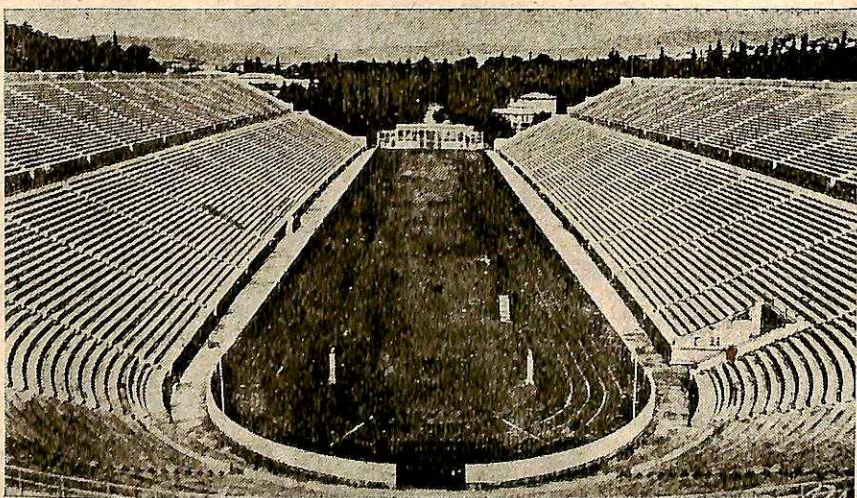
λεται ἡ προσωποποιία τοῦ καλλιμαρ-
μαροῦ. Ἄν καὶ κατέβαλε ὅμως κά-
θε προσπάθεια τότε ὁ ἀρχιτέκτων
Μεταξάς, δὲν κατάφερε νὰ παραδώ-
σῃ τὸ καινούργιο Στάδιο τὸν Φε-
βρουάριον τοῦ 1896, ὅπως εἶχε συμ-
φωνηθῇ καὶ ὅπως εἶχε ὑποσχεθῇ
στὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν
ἀγώνων, πού διαχειρίζονταν τὴ δω-
ρεὰ τοῦ Γ. Ἀβέρωφ, διότι πρωτο-
φανῆ χιόνια εἶχαν σκεπάσει γιὰ πολ-
λὸ καιρὸ τὰ λατομεῖα τῆς Πεντέλης.

Ὅπως δὴποτε, στῆς παραμονὲς
τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος, πού ἀρχι-
σε στῆς 25 Μαρτίου 1896, τὸ Πα-
ναθηναϊκὸ Στάδιο δὲν ἦταν ἐντελὸς
τελειοποιημένο. Γι' αὐτὸ τὸ λόγον κα-
τασκευάσθηκαν πρόχειρα ξύλινα
Προπύλαια καὶ συμπληρώθηκαν οἱ
κερκίδες ἀπὸ μάρμαρα μετὰ ξύλινες,
πού βάφθηκαν μετὰ ἀσπρὴ λαδομπο-
γιά γιὰ νὰ παρουσιάσῃ ἡ ἀπαραί-
τητη χρωματικὴ ὁμοιομορφία τοῦ
Σταδίου. Ἔτσι ἡ πρώτη Διεθνὴς Ὀ-
λυμπιάς ἔγινε τελικὰ σὲ Στάδιο,
πού ἦταν τὸ μισὸ μαρμαρίνο καὶ τὸ
μισὸ ξύλινο, στῆς κερκίδες φυσικὰ.
Χρειαζήθηκαν δέκα ὁλόκληρα χρόνια,
δηλαδὴ νὰ γίνουν οἱ ἐκτὸς προγράμ-
ματος Διεθνεῖς Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες
τῶν Ἀθηνῶν τὸ 1906, γιὰ νὰ συμ-
πληρωθῇ καὶ τὸ ὑπόλοιπο Στάδιο
μετὰ μάρμαρο. Τότε ἐκτίσθηκαν καὶ τὰ
Προπύλαια, πού τὰ ἐγκρέμισαν τώ-
ρα τελευταία, γιὰ νὰ ἀλλάξῃ ἡ ὄψις
τοῦ Σταδίου καὶ νὰ πλατύνῃ ἡ εἴ-
σοδος του, πού ἦταν πολὺ στενὴ.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὅσο ὠραῖο θεω-
ρεῖται τὸ Στάδιό μας ἀπὸ ἀπόψε-
ως κερκίδων, τόσο ἀκατάλληλος εἶ-
ναι ὁ στίβος του γιὰ μεγάλους ἀγ-
γῶνες. Γιὰτὶ ὅταν ἔγινε δὲν εἶχαν
ὑπ' ὄψει τοὺς οἱ κατασκευασταί
του τὰ σύγχρονα συστήματα ἀγωνι-
στικῆς καὶ ἔγινε πολὺ στενὸ, ἔ-
τσι, πού νὰ ἐμποδίζῃ ὅχι μόνο τοὺς
δρομεῖς στῆς στροφές, ἀλλὰ καὶ

(Συνέχεια εἰς σελ. 24)

Ἀποψὶς τοῦ Σταδίου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ

Τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου 1953 ἀπε-
βίωσε εἰς ἡλικίαν 101 ἐτῶν, ὁ ἐπί-
τιμος Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. Ἰωάν-
νης Ἀθανασάκης. Ὁ θάνατός του
ἀποτελεῖ διὰ τὴν Ἐρυθροσταυριτι-
κὴν οἰκογένειαν ἐξόχως αἰσθητὴν ἀ-
πώλειαν, λόγῳ τῶν πολυτίμων ὑπη-
ρεσιῶν, τὰς ὁποίας προσέφερεν οὐ-
τως, ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Ἑλληνικοῦ
Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐπὶ μακρὰν σει-
ρὰν ἐτῶν. Ἡ κηδεῖα του ἐγένετο τὴν
ἐπαύριον ἐκ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως χοροστατούντος τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθ-
ηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σπυ-
ρίδωνος.

Τὴν κηδεῖαν παρηκολούθησαν ἀν-
τιπρόσωπος τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέ-
ως, ὁ Πρωθυπουργὸς Στρατάρχης
Παπάγος, μέλη τῆς Κυβερνήσεως,
ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμ-
βούλιον τοῦ Ε.Ε.Σ., ἄλλοι ἐπίσημοι
καὶ πλήθος ἐκλεκτοῦ κόσμου, τιμῶ-
ντες τὴν μνήμην τοῦ σεβαστοῦ πρε-
σβυτοῦ.

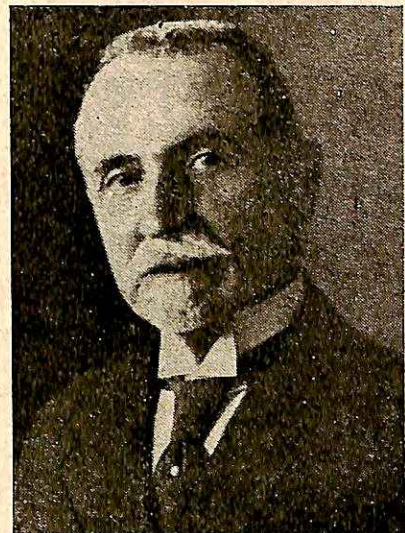
Κατέθεσαν στεφάνους καὶ ἀπε-
χαιρέτησαν τὸν ἀειμνηστον Ἰ. Ἀθα-
νασάκην ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσε-
ως ὁ Ὑπουργὸς Προνοίας κ. Ἀδα-
μόπουλος, ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ
Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὁ Πρόεδρος αὐ-
τοῦ κ. Κ. Γεωργακόπουλος καὶ ἐκ
μέρους τῆς Λαογραφικῆς Ἑταιρείας
τῶν Θεσσαλῶν ὁ κ. Χατζηκώστας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. ἀφ' οὗ ἐ-
ξέφρασε τὴν βαθεῖαν συγκίνησιν, με-
τὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἐρυθροσταυριτικὴ
οἰκογένεια ἐπληροφορήθη τὸν θάνα-
τον τοῦ Ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Ε.
Ε.Σ. ἐξήρε εἰς ἀδρότατος γραμμὰς
τὴν ὑποδειγματικὴν ζωὴν καὶ τὴν
πλήρη κοινωφελῶν ἔργων δρασιν του
καὶ ὑπεγράμμισεν ἰδιαίτερώς τὴν
συμβολὴν τούτου εἰς τὴν προαγωγὴν
τοῦ ἔργου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ
Σταυροῦ καὶ τὰς ἀνεκτιμήτους ὑπη-
ρεσίας τὰς ὁποίας οὗτος προσέφε-
ρεν εἰς δυσκόλους στιγμὰς, διὰ τὴν
εὐδόωσιν τῆς συνεργασίας τοῦ Διε-
θνικοῦ Κοιτίτου καὶ τῆς Ἑνώσεως
τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν.

Ἀμυδρὰν εἰκόνα τοῦ ἐθνικοῦ καὶ
κοινωφελοῦς ἔργου τοῦ ἀειμνήστου

Ἰ. Ἀθανασάκη δίδομεν διὰ τῆς ἀ-
κολούθου εἰς γενικὰς γραμμὰς βιο-
γραφίας αὐτοῦ.

Ὁ ἀείμνηστος Ἰ. Ἀθανασάκης
ἐγεννήθη εἰς τὴν Πορταριὰν τοῦ Πη-
λίου τὴν 2αν Φεβρουαρίου 1853. Τὰ
πρώτα γράμματα καὶ τὴν Γαλλικὴν
ἔμαθε εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πα-
τρίδα καὶ εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν ἦλθεν

Ι. ΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ
1853—1954

εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸς συμπλήρωσιν
τῶν σπουδῶν του. Μετὰ τὸ πέραν
τῶν Γυμνασιακῶν σπουδῶν ἐνεγράφη
εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανε-
πιστημίου Ἀθηνῶν. Μετὰ λαμπρὰς
Πανεπιστημιακὰς σπουδὰς ἔλαβε τὸ
δίπλωμα τῆς Νομικῆς, μετ' ὃ μετέβη
εἰς Γαλλίαν δι' εὐρύτερας σπουδὰς,
ἐκεῖθεν δὲ κατὰ τὸ 1873 ἀνεχώρη-
σε δι' Αἴγυπτον ὅπου καὶ ἤσκησε
ἐπὶ 30ετίαν ἐπιτυχέστατα τὸ δικη-
γορικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὰ Μικτὰ
Δικαστήρια τῆς Αἰγύπτου.

Κατὰ τὸ 1905 ἐπέστρεψε εἰς τὴν
Ἑλλάδα καὶ ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθή-
νας, ἀναμιχθεὶς ἐκτοτε ζωηρότατα

εἰς τὴν ἐθνικὴν, κοινωνικὴν καὶ ἐκ-
πολιτιστικὴν ζωὴν τῆς χώρας.

Ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ διετέλε-
σε Ὑπουργός. Τὸ 1909 ἐξελέγη μέ-
λος τοῦ Κ. Δ. Συμβουλίου τοῦ Ε.
Ε.Σ. καὶ ἀπὸ τὸ 1917 μέχρι τοῦ
1942 διετέλεσε Πρόεδρος αὐτοῦ, ἀ-
φιερῶσας ὅλας τὸν τὰς δυνάμεις διὰ
τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου του.

Τὰ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν
τῆς Προεδρίας του ἐπιτελεσθέντα
ἔργα τιμοῦν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν
Δημιουργόν των.

Τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ
Σταυροῦ, ἡ Σχολὴ Διπλωματοῦχων
Νοσοκόμων, τὸ Ἀσκληπιεῖον Παί-
δων Βούλας διὰ τὰς κλειστάς φυ-
ματιώσεις, ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς
Σταυρὸς Νεότητος, ὁ νέος Σταθμὸς
Α' Βοηθειῶν Ἀθηνῶν, ἡ Ὑγειονο-
μικὴ Ἀποθήκη καὶ πλείοστα ὑπηρε-
σίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυ-
ροῦ, ἰδρύθησαν καὶ ὀργανώθησαν ὑ-
πὸ τοῦ Ἰωάννου Ἀθανασάκη, ὅστις
διέθεσε πρὸς τοῦτο ὅχι μόνον τὴν
προσωπικὴν του ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ
μέγα μέρος τῆς περιουσίας του.

Πρωτοβουλία τοῦ Ἰωάννου Ἀθα-
νασάκη ἰδρύθη τὸ Ἑλληνικὸν Ἰνστι-
τούτον ΠΑΣΤΕΡ, τοῦ ὁποίου ὑπῆρ-
ξε Πρόεδρος καὶ τὸ ὁποῖον προμη-
θεύει τὸ ἐμβόλιον Β.С.С., ἐφαρμο-
σθέν διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι
ἐπιτυχῶς ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ.

Παρά τὰ πολλὰ καὶ καθήκοντά
του, ὡς Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. ὁ Ἰ-
ωάννης Ἀθανασάκης διέθετε καιρὸν
ἵνα προσφέρῃ τὴν πολυτίμον συνερ-
γασίαν του καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα ἰ-
δρύματα κοινῆς ὠφελείας.

Διὰ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας
του πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Κοι-
νωνίαν ὁ Ἰωάννης Ἀθανασάκης ἐτι-
μήθη διὰ πολλῶν διακρίσεων.

Κατὰ τὸ 1951 ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς
τῷ ἀπένευμε τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ
Φοίνικος.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς
Νεότητος, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ὁ ἰ-
δρυτὴς τὸ 1924 καὶ πρῶτος αὐτοῦ
Πρόεδρος, ἀπευθύνει πρὸς τὴν οἰκο-
γένειαν τοῦ μεταστάντος θερμότατα
συλλυπητήρια.

Ε.Ε.Ν. τοῦ Δημ. Σχολ. Ἁγίου Γεωργίου Α' Περιφέρειας Βόλου
εἰς τὸν Σχολικὸν κήπον
Juniors of Elem. School St. George, Volos in their school garden.

Ε.Ε.Ν. τοῦ Δημ. Σχολ. Χρυσσαυγῆς, Βοίου φυτεύουν καρποφόρα
δένδρα.
Juniors of Elem. School Chryssaighi, planting fruit trees.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΑΣ

Εκ μέρους του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού Νεότητος και των σεισμόπληκτων Ελληνοπαιδών απευθύνω θερμότητας ευχαριστίας προς τους Ερυθροσταυρίτας μαθητάς διὰ τὴν συγκινητικὴν προθυμίαν, μετὰ τῆς ὁποίας ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν ἐκκλήσιν περὶ παροχῆς βοήθειας πρὸς τοὺς σεισμόπληκτους μαθητάς τῶν Ἰονίων Νήσων καὶ Κύπρου.

Ἡ ἐκδήλωσις τοιαύτης ἀλληλεγγύης, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς Εὐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος σεμνύνεται, ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ἀπόδειξιν τῆς κατανοήσεως τῶν ὑψηλῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐρυθροῦ Σταυροῦ.

ΑΜΙΛΚΑΣ ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΟΥΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τὸ 60ὸν Δημ. Σχολ. Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν ἀπέστειλε 1 εὐλοκιβώτιο μετὰ διάφορα εἶδη διὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ Κεφαλληνίας.

Τὸ 66ον Δημ. Σχολ. Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν 1 δέμα μετὰ διάφορα εἶδη διὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ Ζακύνθου.

Τὸ Δημ. Σχολ. Ζωγράφου, Α' Περιφ. Ἀθηνῶν 4 χαρτοκιβώτια διὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ Λευκάδος.

Τὸ Δημ. Σχολ. Ν. Λιοσίων, Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν 2 σάκκους μετὰ διάφορα εἶδη διὰ τὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ Ἰθάκης.

Τὸ 14ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Ἀθηνῶν 5 σάκκους διὰ τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Ληξουρίου.

Τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Ἀθηνῶν 1 σάκκον διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Μακρυνιτικῶν Σάμης.

Τὸ 47ον Δημ. Σχολ. Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν 2 χαρτοκιβώτια μετὰ διάφορα εἶδη διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Κικεσίων Ζακύνθου.

Τὸ Ἐκπαιδευτήριον Νικολοπούλου 1 χαρτοκιβώτιον μετὰ διάφορα εἶδη διὰ τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ζακύνθου.

Τὸ Ἐκπαιδευτήριον Ι. Μ. Παναγιωτοπούλου 2 χαρτοκιβώτια καὶ 1 δέμα διὰ Δημ. Σχολ. Σάμης Κεφαλληνίας.

Τὰ Δημ. Σχολ. Β' Ἐπιθεωρήσεως Πειραιῶς 58 δέματα, 2 σάκκους καὶ 1 κιβώτιον διὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ Λευκάδος καὶ 10 δέματα διὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ Κορίνθου.

Τὸ 1ον καὶ 2ον Δημ. Σχολ. Μάνδρας Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν 1 δέμα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Ἰθάκης.

Τὸ 49ον Δημ. Σχολ. Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν 4 σάκκους διὰ Δημ. Σχολ. Κορινθίου Ζακύνθου καὶ 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 48ον Δημ. Σχολ. Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν 4 δέματα μετὰ διάφορα εἶδη διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Λούκας Ζακύνθου.

Τὸ Δημ. Σχολ. Καπανδριτίου Ἀττικῆς 1 δέμα διὰ τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ζακύνθου.

Τὸ 13ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Ἀθηνῶν 1 δέμα καὶ 2 κιβώτια διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Κουμετάτων Σάμης.

Τὸ 3ον Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀθηνῶν 7 δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Φραγκάτων Κεφαλληνίας καὶ 1 δέμα διὰ τὸ Γυμνάσιον Ζακύνθου.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Ἀνατολὴ 2 κιβώτια διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Φαβατάτων.

Τὸ 17ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Ἀθηνῶν 4 δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Μεσοβουνίων Σάμης Κεφαλληνίας.

Ἡ Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ Θηλέων Ἀθηνῶν 6 δέματα διὰ τὰ Δημ. Σχολ. Νεοχωρίου καὶ Φερεντινάτων Κεφαλληνίας.

Τὸ 22ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Πειραιῶς 1 κιβώτιον διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Ἀφραζιάς Κραναιῆς Κεφαλληνίας.

Τὸ 15ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Ἀθηνῶν 3 δέματα

διὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ Κεφαλληνίας.

Τὸ 59ον Δημ. Σχολ. Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν 3 σάκκους καὶ 2 δέματα διὰ Δημ. Σχολ. Λαγκαδακίων Ζακύνθου.

Ἡ Σχολὴ Σαλθάνου 1 σάκκον διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Τσακαρισιάνου Σάμης.

Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Κορυδαλλοῦ 4 δέματα διὰ Δημ. Σχολ. Βλαχάτων Κεφαλληνίας.

Τὸ 55ον Δημ. Σχολ. Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν 3 κιβώτια καὶ 1 δέμα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Κερὶ Ζακύνθου.

Τὸ Παρθενωγαγεῖον Χίλλ 4 σάκκους διὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ Ζακύνθου.

Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Κηφισιάς 6 δέματα διὰ τὰ Δημ. Σχολ. Ζερβάτων καὶ Γριζάτων Σάμης.

Ἡ Ἰόνιος Σχολὴ Καβαλιεράτου 1 σάκκον διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Ρατζακῆ Κεφαλληνίας.

Τὸ 12ον Δημ. Σχολ. Νικαίας 2 δέματα διὰ τὰ Δημ. Σχολ. Βαλσαμάτων Κεφαλ.

Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Ν. Φαλήρου 1 Κιβώτιον διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Τζανάτων Κεφαλληνίας.

Τὸ 89ον Δημ. Σχολ. Ε' Περιφ. Ἀθηνῶν 2 σάκκους καὶ 1 δέμα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Τραγακίου Ζακύνθου.

Τὸ 90ον Δημ. Σχολ. Ε' Περιφ. Ἀθηνῶν 3 δέματα καὶ 2 κιβώτια διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Τραγακίου Ζακύνθου.

Τὸ 91ον καὶ 92ον Δημ. Σχολ. Ε' Περιφ. Ἀθηνῶν 3 δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Τραγακίου Ζακύνθου.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Λεωνιδόπουλου 2 δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Τραγακίου Ζακύνθου.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Πολυδώρου, Ε' Περιφ. Ἀθηνῶν 3 δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Τραγακίου Ζακύνθου.

Τὸ 7ον Γυμνάσιον Θηλέων Ἀθηνῶν 1 σάκκον διὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ Ἰθάκης.

Τὸ 67 Δημ. Σχολ. Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν 5 δέματα διὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ Ζακύνθου.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Ἀδαμοπούλου 2 δέματα διὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ Ζακύνθου.

Τὸ 79ον Δημ. Σχολ. Δ' Περιφ. Ἀθηνῶν 4 δέματα διὰ Δημ. Σχολ. Καρυῆς Σάμης.

Τὸ 3ον Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν 2 σάκκους διὰ Δημ. Σχολ. Πεσσάδος Κεφαλληνίας.

Τὸ Πειραματικὸν Σχολ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν 10 κιβώτια διὰ τὰ Δημ. Σχολ. Μακρυνούς καὶ Γαβαλοῦς Μακρυνείας.

Τὸ 54ον Δημ. Σχολ. Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν 11 χαρτοκιβώτια διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Μαρῶν Ζακύνθου.

Τὸ 57ον Δημ. Σχολ. Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν 7 χαρτοκιβώτια διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Λιθακιάς Ζακύνθου.

Τὸ 6ον Δημ. Σχολ. Περιστερίου 3 δέματα διὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ Ζακύνθου.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Ἅγιοι Ἀνάργυροι Ἀττικῆς 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ Ζακύνθου.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ «Ἐλικῶν» 4 δέματα διὰ Δημ. Σχολ. Τσελεντάτων Κεφαλληνίας.

Τὸ Γυμνασιακὸν Παράρτημα Σπάτων Ἀττικῆς 1 δέμα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Χορδίατων Πάλλης.

Τὸ 93ον Δημ. Σχολ. Ε' Περιφ. Ἀθηνῶν 3 δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Εὐλοκαστέλου Ζακύνθου.

Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Νέας Σμύρνης 2 δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Παντοκράτορος Ζακύνθου.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Μ. Κρίκου 4 δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Τραϊανάτων Κεφαλληνίας.

Αἱ Χριστιανικαὶ Μαθητικαὶ Ὅμαδες 2 δέματα διὰ τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Ἀργοστολίου.

Τὸ 70ον Δημ. Σχολ. Δ' Περιφ. Ἀθηνῶν 3 δέματα διὰ Δημ. Σχολ. Καμινιράτων Πάλλης.

Αἱ Χριστιανικαὶ Μαθητικαὶ Ὅμαδες 5 δέματα διὰ Δημ. Σχολ. Μεταξάτων Κεφαλ., 2 δέματα διὰ τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ληξουρίου, 4 δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Σάμης Κεφαλληνίας.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Σ. Πετρίδου 2 δέματα διὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ Ζακύνθου.

Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Κερασινίου 21 δέματα διὰ τὰ Δημ. Σχολ. Βλαχάτων, Γριζάτων, Βάλτων, Κορέος, Βαλσαμάτων καὶ 4ον Ἀργοστολίου.

Τὸ 1ον Γυμνάσιον Πειραιῶς 21 δέματα διὰ Δημ. Σχολ. Χορτάτων, Ἁγίου Ἡλίου, Τσουκαλάδων, Καλαμιτισίου, Καριωτῶν, Φτεροῦ, Χαραδιάτων καὶ Μ. Ἀλεξάνδρου Λευκάδος.

Τὸ 26ον Δημ. Σχολ. Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν 1 δέμα διὰ τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ἀργοστολίου.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Μέγκα καὶ Γκίκου 3 δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Σιματάτων Κραναιῆς Κεφαλληνίας.

Τὸ 7ον Δημ. Σχολεῖον Γ' Περιφ. Πειραιῶς 2 σάκκους καὶ 3 δέματα διὰ τὰ Δημ. Σχολ. Βλαχάτων, 1ον Ἀργοστολίου, Ἀσπρογεράκων Κεφαλ., Βαλτῶν καὶ Ἀσσοῦ Κεφαλ.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Βενιέρη Πειραιῶς 1 κιβώτιον διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 1 κιβώτιον διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Κορυδαλλοῦ 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Νικαίας 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 19ον καὶ 20ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 2 δέματα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Κορυδαλλοῦ 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Ἀρμενοπαίδων 2 δέματα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 17ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 2 δέματα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Κ. Μπαρλᾶ 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Νικαίας 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τς 12ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 4 δέματα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 2 δέματα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 8ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 4 δέματα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 4ον καὶ 9ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 6ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 2 δέματα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 14ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Γεωργαλᾶ 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Καπράνου Πειραιῶς 2 δέματα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 2 δέματα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Πετσάλη Πειραιῶς 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Γιαννοπούλου 2 δέματα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 15ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 20ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 2 δέματα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 2 σάκκους διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 18ον καὶ 21ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 16ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Πιτσάκου Ν. Φαλήρου 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 4ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Ἀβραμίδου Πειραιῶς 3 σάκκους διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 10ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 2 σάκκους διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Δ. Κατρανίδου Πειραιῶς 3 σάκκους διὰ σεισμόπληκτα Κεφαλληνίας.

Τὸ 11ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 1 σάκκον διὰ σεισμόπληκτα Ἰθάκης.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Πετράκη Πειραιῶς 2 σάκκους διὰ σεισμόπληκτα Ἰθάκης.

Τὸ Λύκειον Ἡλιοπτόλεως 3 σάκκους διὰ Δημ. Σχολ. Ρωμυρίου Ζακύνθου.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Νεστορίδου 2 σάκκους διὰ Δημ. Σχολ. Πλέσσα καὶ Παντοκράτορος Ζακύνθου.

Τὸ Γλυνάσιον Κορωππίου Ἀττικῆς 5 δέματα διὰ Δημ. Σχολ. Χαδδάτων Πάλλης.

Τὸ Δημ. Σχολ. Ν. Φωκαίας 5 δέματα διὰ Δημ. Σχολ. Μαρῶν Ζακύνθου.

Τὸ 41 καὶ 7ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Ἀθηνῶν 5 δέματα διὰ Δημ. Σχολ. Λακύνθρας Κεφαλληνίας.

Τὸ Γυμνάσιον Θηλέων Καλλιθέας 19 σάκκους διὰ Δημ. Σχολ. Καραϊσκάκη Αἰτωλοακαρνανίας.

Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Ε' Περιφ. Ἀθηνῶν 1 δέμα διὰ 2ον Δημ. Σχολ. Μαχαιράδων Ζακύνθου.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Παναγιώτου Λιάκη 1 δέμα διὰ 2ον Δημ. Σχολ. Μαχαιράδων Ζακύνθου.

Ἡ Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ Νικαίας 3 χαρτοκιβώτια διὰ Δημ. Σχολ. Καβαλοῦ Λευκάδος.

Τὸ 4ον Γυμνάσιον Ἀρρ. Πειραιῶς 7 δέματα διὰ Δημ. Σχολ. Κατούνης Λευκάδος.

Τὸ 6ον Μικτὸν Γυμν. Καστέλλας Πειραιῶς 5 δέματα διὰ Δημ. Σχολ. Νικολῆ Λευκάδος.

Ἡ Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ Πειραιῶς 2 σάκκους καὶ 1 δέμα διὰ Δημ. Σχολ. Φρυνίου Λευκάδος.

Τὸ 1ον Πρότυπ. Γυμν. Ἀρρ. Πειραιῶς 1 κιβώτιον διὰ Δημ. Σχολ. Ἀπολλωνίου Λευκάδος.

Τὸ 9ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Ἀθηνῶν 2 δέματα διὰ Δημ. Σχολ. Λουρδάτων Κεφαλληνίας.

Τὸ Διδασκαλεῖον Νηπιαγωγῶν 1 δέμα διὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ Κεφαλληνίας.

Τὸ Ἰδιωτ. Σχολ. Σοφίας Σιδέρη Ζηγογιάννη 1 δέμα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Ἀσσοῦ Κεφαλληνίας.

Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀμπελακίων Σαλαμίνας 1 δέμα διὰ σεισμοματῇ παιδιὰ Κεφαλληνίας.

Τὰ Ἠνωμένα Ἐκπαιδ. Σοφίας Παναγιωτοπούλου Ἀθηνῶν 1 δέμα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Μουζακίου Ζακ.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Φωτοπούλου Ἀθηνῶν 5 δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Μεταξᾶ Μακρυνείας.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΝΑ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Οἱ φωτογραφίες, πού στέλλονται γιὰ δημοσίευσιν εἰς τὸ περιοδικὸ μας, πρέπει α) νὰ δείχνουν ἐρυθροσταυρικὴν δράσιν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐργασίας, β) νὰ εἶναι γυαλιστερές καὶ καθαρές, γ) μετὰ τὸ δυνατόν ὀλιγώτερα πρόσωπα.

2) Πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῶρα ἡ ἐτοιμασία τοῦ Λευκάματος, ὥστε νὰ σταλῇ εἰς τὰ Γραφεῖα μας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ σχολ. ἔτους.

3) Νὰ στέλλετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας (τουλάχιστον) δύο φορές τὸ χρόνο) σύντομα περίληψιν τῆς ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν γιὰ νὰ τὴν δημοσιεύωμε εἰς τὸ περιοδικὸ καὶ νὰ ἐνημερώνωμε σχετικῶς τὴν Γενεὴν.

4) Ὑπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖα μας ὠραία μεταλλικὰ σήματα Ε.Σ.Ν., κομωμένα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀντὶ 500 δρχ. ἕκαστον, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται κατόπιν παραγγελίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου.

5) Τὰ ἐμβλήματα διὰ τὸ Περιοδικὸν νὰ μὴ στέλλονται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ὡς ὀνομαζομένην Ἑλληνικὸν Εὐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος, ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 1, διότι ἄλλως δυσχαιρένεται ἡ εἰσπραξις.

6) Ἐπιστροφαὶ φυλλαδίων περιοδικοῦ γίνονται δεκταὶ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός, δηλ. φυλλαδίου τοῦ Ὀκτωβρίου θὰ γίνονται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους Νοεμβρίου κ.ο.κ.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Η ΜΗΤΕΡΑ

Από την πρώτη στιγμή, που αν-
τικρύζουμε τη ζωή, από την πρώτη
στιγμή, που οι θείες ήλιαχτίδες λού-
ζουν το μέτωπό μας, νοιώθουμε γύ-
ρω μας τη στοργική παρουσία της
μητέρας. Χιλιάδες φορές νοιώθουμε
την ανάγκη της και ακόμα πιο πολ-
λες φορές ζητούμε τη στοργή της
στις δύσκολες στιγμές της ζωής
μας και εκείνη πρόθυμα προστρέ-
χει και με το βάλαμο της αγάπης
της έπουλάνει τις πληγές της παι-
δικής μας ψυχής. Και έμεις τώρα,
νέοι βλάστοι μιάς καινούργιας γε-
νεάς, πρέπει να ποτισθούμε με τα
ιδανικά της μεγάλης μητέρας, της
πατρίδος και της οικογενείας. Κα-
λές μητέρες θα πη εύτυχια του σπι-
τιού, δόξα της Πατρίδος.

ΕΦΗ ΣΠΕΝΤΖΟΥ
Ράλλειον Γυμνάσιον Πειραιώς

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)

Οριζοντίως και καθέτως: 1. Όχι
γέρος. 2. Τιμημένον δένδρον (δημ.).
3. Γνωρίζω. 4. Παραπόταμος του
Μοσέλλα εν Άλσατι.

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

- 1 2 3 4 5 6
- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)

1. Το νησί της Αφροδίτης. 2.
Μας ξεκουράζει. 3. Φύσημα του ά-
νέμου. 4. Ιδιότης των υγρών. 5. Α-
ναφορική αντωνυμία. 6. Σύμφωνον.
ΜΑΥΡΟΝΙΚΟΛΑΣ ΝΕΟΠΟΛΕΜΟΣ
Έλλην. Κολλέγιον Πάφος, Κύπρος

Η ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

Ο Γιώργος άρχισε ένα πολλαπλα-
σιασμό, αλλά τὰ μπερδέψε, βοηθή-
στε τον λοιπόν να ξεμπερδέψη.

$$\begin{array}{r} \times 1.3 \\ 1.5 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 6.5 \\ 1.1 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 1845 \\ \hline \end{array}$$

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠ. ΜΠΑΡΑΚΟΣ
Γυμνάσιον Ναυπάκτου

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Ο Θεός: Πώς πήγες στα μαθη-
ματικά Δημητράκη;

Ο Δημητράκης: Θα είχα 20 θεΐε,
αλλά έλυσα λάθος τὰ προβλήματα.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
Γυμνασ. Παράρτημα Α. Αΐδηφου

$$8 \ 4 \ 2 \ 1 \ 4 = 0.$$

Θέσατε καταλλήλως μεταξύ των
αριθμών τὰ τέσσαρα σημεία των
πράξεων (άπαξ τὸ καθένα) διὰ νὰ
ἀληθεύσῃ ἡ ἰσότης.

ΙΩΑΝ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
Β' Γυμνάσιον Τριπόλεως

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α΄.

Ένας άνθρωπος λέγει εἰς τὸν υἱ-
ὸν του νὰ πᾶν νὰ ἀγοράσῃ 40 ὀκά-
δες κρέας με 40 δραχμές, ἀλλὰ τὸ
κρέας νὰ εἶναι τριῶν εἰδῶν (1ον) βο-
δινόν, (2ον) μοσχάρισιον καὶ (3ον)
ἀρνίσιον. Νὰ δίδῃ μίαν δραχμὴν νὰ
παίρῃ 4 ὀκάδες βοδινόν. Νὰ δίδῃ
2 δραχμὲς νὰ παίρῃ μίαν ὀκά μο-
σχάρισιον καὶ νὰ δίδῃ 4 δραχμὲς
νὰ παίρῃ μίαν ὀκά ἀρνίσιον. Νὰ εὔ-
ρεθῇ πόσον κρέας βοδινόν, πόσον μο-
σχάρισιον καὶ πόσον ἀρνίσιον θὰ
πάρῃ.

ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Γυμνάσιον Σητείας

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β΄.

Ένας άνθρωπος ἠγόρασε 30 μῆ-
λα καὶ πορτοκάλια καὶ ἐπλήρωσε
ἐν ὅλῳ 12.000 δρχ. Τὸ κάθε μῆλο
ἐτίματο 200 δρχ., τὸ κάθε πορτο-
κάλι 500 δρχ. Πόσα μῆλα ἦταν καὶ
πόσα πορτοκάλια;

ΣΤΑΘΗΣ ΚΩΤΙΑΝΣ
Γυμνάσιον Ἀριδαίας

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ΄.

Ένας άνθρωπος ἔχει 100 δρχ. καὶ
θέλει ν' ἀγοράσῃ 100 ζῶα. Τὰ πρό-
βατα κοστίζουν 50 λεπτά τὸ ἓνα,
οἱ ἀγελάδες 5 δρχ. ἡ μία καὶ τὰ ἄ-
λογα 10 δρχ. τὸ ἓνα.

Νὰ εὔρεθῃ πόσα θὰ ἀγοράσῃ ἀπὸ
τὸ καθένα ἀπὸ τὰ ἄνω ζῶα ὥστε νὰ
εἶναι 100 οἱ δρχ. καὶ 100 τὰ ζῶα.
ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΓΚΟΥΒΡΑΣ
Γυμνάσιον Γαβαλοῦς

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ΄.

Τὰ 3)5 καὶ τὰ 3)10 τοῦ ἡμίσεος
ἐνὸς ἀριθμοῦ κάνουν τὸν ἀριθμὸν
180.

Ποῖος ὁ ἀριθμός;

ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ ΚΩΝΙΝΟΣ
Στ' Μικτὸν Γυμν. Καστέλος

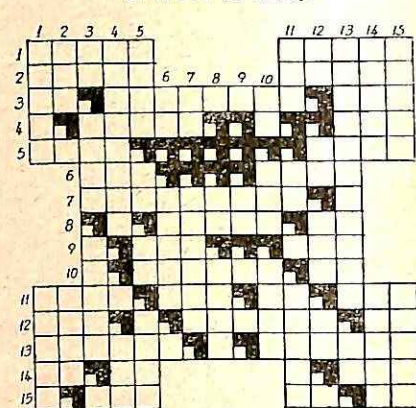
ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Διδάσκαλος: Εἶσαι πολὺ ἀδύνα-
τος.

Μαθητής: Μὰ ὅλοι μοῦ λέν πὼς
εἶμαι παχύς καὶ πρέπει ν' ἀδυνα-
τίσω.

ΣΤΑΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Γυμν. Παράρτημα Λουτρῶν Αΐδηφου Εὐβοίας

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Όμίχλη (ναυτ.) — Ένας ἀπὸ
τοὺς διαδόχους τοῦ Ἰουστινιανοῦ.
- 2) Ἦτο ὁ Δημοσθένης — κίτρι-
νοι (καθ.).
- 3) Ἀνώνυμος Ἑταιρεία (τὰ ἀρ-
χικά) — Γράφει στὸν πίνακα (γε-
νική) — λέγω, (ἀρχαία).
- 4) Σήκωμα — Ὁργανισμὸς τοῦ
μεγαλυτέρου λιμένος τῆς Ἑλλάδος
(ἀρχικά).
- 5) Ἀφῆσέ τα — Κομματιάζω.
- 6) Ὄνομα Ὑπουργείου — Σύ-
ρομαι.
- 7) Ὁ ἀξέχαστος (κλητική).
- 8) Εἰς αὐτό, κατὰ τὸν Χριστόν,
ἀνήκει ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν —
Δύο φωνήεντα.
- 9) Φωτιά (καθαρ.) — Εἰδικὸς
σύνδεσμος.
- 10) Εἶσαι ἀρκετὸς — Τὰ φωνήεν-
τα τῆς 8ης ὀριζοντίως ἀντεστρα-
μένα.
- 11) Καρπὸς τῶν μελισσῶν (δημ.)
— Ἀπαραίτητος γιὰ τὴν ζωὴν — Με-
τοχή τοῦ ὑπάρχω — Τόπος προσευ-
χῆς (Ἀττική διὰλ. γεν. ἐν.).
- 12) Πρόθεσις — Σπλάγχνον τοῦ
σώματός μας —
- 13) Μεγάλος ἀρχαῖος γλύπτης
(δοτ.) — Δημητριάκον (δημ.).
- 14) Ὑποθετικὸς σύνδεσμος. —
Συμπλεκτικὸς σύνδεσμος (ἀντε-
στρ.) — Ὁ ποντικὸς ἀντίστροφα
(αἰτ. ἐνικ.).
- 15) Θαυμάζεται διὰ τὴν ὑπομονὴν
του (δοτ. ἐν.) — Ὑποθετικὸς σύν-
δεσμος — Τελικὸς σύνδεσμος τῆς
δημοτικῆς.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Εὐρωπαϊκὴ πρωτεύουσα —
Αὐτὸς φημίζει τὴν Βραζιλίαν.
- 2) Ὁργανισμὸς Ἠνωμένων Ἐ-
θνῶν — Χρονικὸς σύνδεσμος.
- 3) Φωνήεν καὶ σύμφωνον — Ἀ-
όριστος ἀντωνυμία (οὐδ. πληθ.) —
Προλαμβάνουν καὶ θεραπεύουν πολ-
λὰς ἀρρώστιας.
- 4) Ἀρχαῖος φιλόσοφος (κλητ.)
— Ἀρνησις.
- 5) Περιλαμβάνει 7 χρώματα —
Ἀόριστος ἀντωνυμία — Βυζαντινὴ
νότα — Χαρίζω, προσφέρω.

- 6) Νότα — Ζῦθος.
- 7) Τελικὸς σύνδεσμος — Ὑ-
πνος πολλῶν ζῶων τὸν χειμῶνα (γε-
νική).
- 8) Γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου ὅπως
προφέρεται — Φιλονικεῖα, διχόνοια.
- 9) Δύο σύμφωνα.
- 10) Ὑποθετικὸς σύνδεσμος —
Προσέτι, ἀκόμη (ἀρχαία) — ἀδλα-
βῆς.
- 11) Τὸ δίδει ὁ ἥλιος — Νότα —
Γυναικεῖον ὄνομα (χαϊδεύτ.).
- 12) Ἐπιφώνημα πόνου — Ἀόρ.
ἀντωνυμ. (ἀντεστρ.) — Ἄλλος Ἑλ-
ληνικὸς Ὁργανισμὸς.
- 13) Κατάστημα — Ὑποθετικὸς
σύνδεσμος.
- 14) Χωρὶς ὄπλα (οὐδ. πληθ.) —
Φαρδύς, εὐρύχωρος (αἰτ.).
- 15) Δὲν μιλῶ — Ἐτοιμα γιὰ μά-
ζεμα.

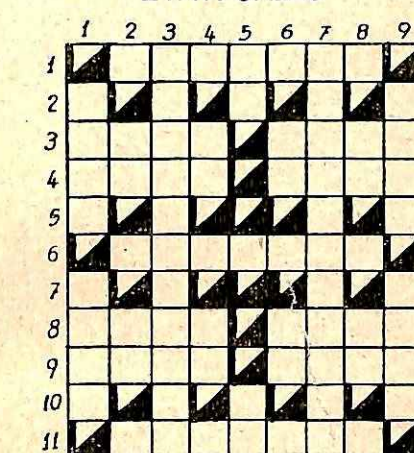
ΚΩΝ. ΜΕΛΑΣ
Β' Γυμν. Ἀρρένων Πειραιῶς

ΑΠΡΟΟΠΤΑ

- 1) Ποιὰ λέξις ἂν τῆς προσθέσου-
με δυὸ συλλαβὰς μικραίνει;
- 2) Ποιὸ εἶναι τὸ ἀντίθετο τοῦ
φθόνου.
- 3) Ποιὸς θὰ ἤθελε νὰ ἔβλεπε ἀπὸ
τὸ ἓνα μάτι;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ
Γυμνάσιον Λεβαδείας

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

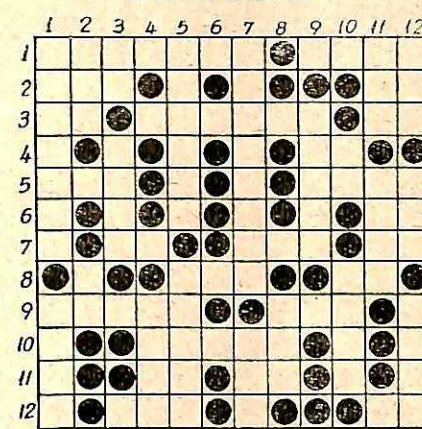
- 1) Αἰτ. κατοίκου Ἀφρικής. 3)
Ἀόριστος β' τοῦ λέγω — Πόλις
τῆς Ἠπείρου. 4) Νεαρὸν — εἶδος
ὄπλου. 6) Νήσος τῆς Γαλλίας. 8)
Συγκοινωνιακὸν μέσον — Μικρὰ δά-
ση. 9) Ὑπόσχεσις — Ποταμὸς τῆς
Μ. Ἀσίας. 10) Ποδοσφαιρικὴ ὁμάς.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Γυναικεῖον ὄνομα — Τὸ ἀνίθε-
το τοῦ νίκη. 2) 15 — Αἰγυπτιακὴ
θεότης. 3) Ζῶον τῶν ποταμῶν. 4)
Σύνδεσμος — Μόριον. 5) Κλωστή
— Σύνδεσμος (Γαλ.). 6) Κατάλη-
ξις 3ης κλίσεως — Α'. Ποιότητος.
7) Δένδρον. 8) Ὅπως τὸ 6 ὀριζον-
τίως — Ἀντωνυμία προσωπικὴ β'
προσώπου. 9) Ἔργον τοῦ Ζολά —
Ξηρὰ στὴ θάλασσα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Λιδωρικίον Δωρίδος

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Ὑπάρχει εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἐκ-
κλησίας — τοπικὸν ἐπίρρημα. 2)
Μέρος τοῦ σώματός μας (καθαρ.)
— Ἐστὶ λέγεται γαλλικὰ ὁ χρυσός.
- 3) Λεπτὸν νῆμα — Προσφιλὲς πρό-
σωπον — Ἡ πρώτη συλλαβὴ ἀπὸ
ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου. 4)
Ἀρθρο στὸν πληθυντικὸν (ἀντεστρ.)
- 5) Ἄνθος — Ἀποτελεῖται ἡ σταφυ-
λὴ (ἐνικ.). 6) Ἀρθρο στὸν πληθυν-
τικὸν. 7) Προσωπικὴ Ἀντωνυμία —
τώρα (καθαρ.) — δυὸ γράμματα
τῆς Ἑλληνικῆς ἀλφαβήτου. 8) Πρό-
θεσις — Ἄνθος (πληθυντ.). 9) Πο-
ταμὸς τῆς Ἰταλίας — Ἀριθμητι-
κόν. 10) Μ' αὐτὰ πετοῦν τὰ πουλιά.
- 11) Δυὸ γράμματα τοῦ Ἑλληνικοῦ
ἀλφαβήτου — Ἰδιο μετὰ τὸ 2 ὀριζον-
τίως. 12) Ἀόριστος ἀντωνυμία —
ἀναφορικὴ ἀντωνυμία.

ΚΑΘΕΤΩΣ

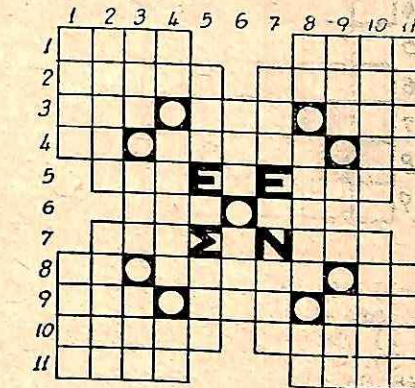
- 1) Τὴν εἶχε ὁ Ποσειδῶν — μέρος
τοῦ σώματός μας. 2) Ἰδιο μετὰ τὸ 2
ὀριζοντίως — Ἐπιφώνημα. 3) Ἀ-
ναφορικὴ ἀντωνυμία (πληθ.) — οἰ-
κιακὸν ζῶον. 4) Σύνδεσμος. 5) Σ'
αὐτὴν δὲν φυτρώνει τίποτε (ὄνομα.)
— Τὰ βλέπουμε στὸν οὐρανόν. 7)
Ὅρος τῆς Ἰταλίας — Τρέξιμο ὑ-
γρῶν. 8) Ἐποχὴ τοῦ ἔτους. 9) Ἀ-
δελφὸς τοῦ Μαῦσῆ. 10) Ἀρθρον —
Ἀρχαία θεὰ τῶν Αἰγυπτίων. 11) Ὁ-
νομα ξενικόν — Οἰκιακὸν ζῶον. 12)
Ὑποδιαίρεσις τοῦ ἔτους — Ἀναφο-
ρικὴ ἀντωνυμία (πληθ.) — Χαρτί
τῆς τράπουλας (ἀνορθογρ.).
ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΑΡΜΥΡΟΥ
Γυμν. Εὐδαλίου Δωρίδος

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Ἀπόθεμα ἐμπορευμάτων (ξε-
νικά) — Ὑπόσχεσις.
- 2) Ποθητὴ ἀπὸ κάθε ἀρρώστο —
Κάθε ἀρχὴ ἔχει καὶ τὸ... Ἐστὶ λέ-
γει Κωπέλλα (δημ.) — Ἐστὶ λέ-
γει ὅταν πρόκειται νὰ σηκώσουμε
ένα μαρὰ — γράμμα τῆς ἀλφαβήτου.
- 4) Γαλλικὸν μέτρον ἐπιφανείας
— Ἀναπνοή — Ἀριθμητικόν.
- 5) Φιλανθρωπικὸν ἱδρυμα — Κύ-
ριος (ξενικά).
- 6) Κατάρτα — Ὁργανα αἰσθήσε-
ως.

- 7) Ὅμιλῶ — Οἶκος Κοπτικῆς -
Ραπτικῆς.
- 8) Γράμμα τοῦ γαλλικοῦ ἀλφα-
βήτου — Νήσος τοῦ Αἰγαίου — Δυὸ
γράμματα συνεχόμενα στὸ ἀλφά-
βητο.
- 9) Τμῆμα ἵππικοῦ — Τώρα (ἀρ-
χαία) — Μέτρον βάρους.
- 10) Νήσος τῆς Μεσογείου —
Προῖον τοῦ προβάτου.
- 11) Θεὰ τῶν Ἀρχαίων Αἰγυπτί-
ων — Βουνὸ τῆς Θεσσαλίας.

ΚΑΘΕΤΩΣ

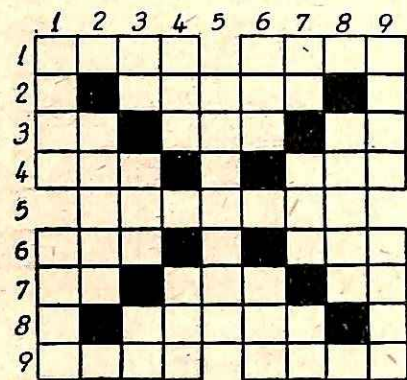
- 1) Βιβλικὸν ὄρος — Ὑπάρχω
(ἀρχ.).
- 2) Γευγάρωμα — Κάτι ἀγαπη-
τὸν εἰς ὅλους μας.
- 3) Ἐπαναλαμβανόμενον σημαίνει
ξεπούλημα — Γάλλος συγγραφεὺς
— Λέξις, ποὺ εἶπε ὁ Χριστὸς σταυ-
ρωνόμενος.
- 4) Κοινωνικὸν Ἰδρυμα — Ἀδελ-
φὸς τοῦ Μαῦσῆως — Δυὸ γράμματα
ποὺ ἐνώνουν οἱ Κρητικοὶ στὴν προ-
φορὰ τους.
- 5) Ὡσάν — Πρόθεσις.
- 6) Ποδοσφαιρικὴ ὁμάς τῶν Ἀθη-
νῶν (ἀρχικά) — Μυτερό.
- 7) Πρακτορεῖον εἰδήσεων — Γάλ-
λος συγγραφεὺς.
- 8) Καὶ (ἀρχ.) — Ὁ Κάτοικος
τῆς πόλεως — Γράμμα τῆς ἀλφαβή-
του μας.
- 9) Περιφώνημα τοῦρκος πασᾶς —
Ἡ ὠραιότερα ἐποχὴ — Ἀναφορικὴ
ἀντωνυμία (πληθ.).
- 10) Μηχανήμα (ξενικά) — Ὁ-
δοντοστοιχία.
- 11) Ἡγεμονικὸς οἶκος τῆς Βουλ-
γαρίας — Ὑποκορ. γυν. ὀνόματος.
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΓΡΙΒΑΣ
Γυμνάσιον Σπερχειῶδος

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Ἐκεῖ ἔκανε τὸ πρῶτο του θαῦ-
μα ὁ Χριστὸς — Σκεπασμένος
δρόμος.
- 2) Ἀρχαῖο ἀμυντικὸ ὄπλο.
- 3) Ἀρθρον (Γαλ.) — Ἡ ὠραι-
ότερα ἐποχὴ τοῦ ἔτους — Πρόθεσις
μπροστὰ ἀπὸ φωνήεν.
- 4) Στρατιωτικὸ παράγγελμα —
Φωνὴ κόρακος.
- 5) Μεγάλη Ἀγγλικὴ ἀποικία.
- 6) Προστακτικὴ τοῦ δίδω — Ὁ-
χι (ξεν.).

- 7) Αναφορική αντωνυμία — 'Α. φήνω (άρχ.) — Δικά σου.
8) Δασύλλιον.
9) Γυναικείον όνομα — «'Εν τούτω...».

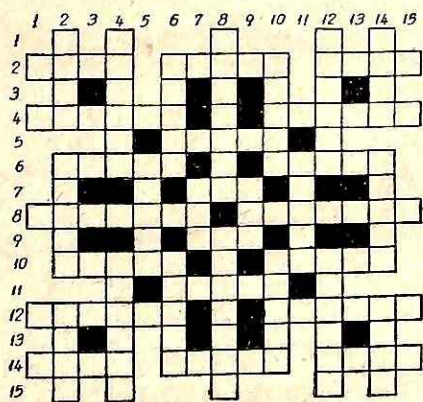

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Μέρος της προτάσεως (πληθ.) — Δέρμα ζώου.
2) Ασθένεια του στομάχου.
3) Δεικτικόν (δημ.) — Αυτή την λέξη θα την βρήτε σε σπαρτιατικόν ρητόν — 'Υποθετικόν (δημ.).
4) 'Αφησε (δημ.) — Προσκαλεί (δημ.).
5) Ποιητής της νεωτέρας 'Ελλάδος.
6) Μύτη (άντεστρ.) — Αυγό (καθ.).
7) Χαρακτηρίζει την νησιώτικη προφορά — 'Ελαττωματικός σύνδεσμος — Νότα.
8) Μουσικός όρος.
9) Μουσικόν όργανον — πάλι, εκ νέου (δημ.).

ΜΙΧΑΗΛ Κ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ
Β' Γυμνάσι. 'Αρρένων Πειραιώς

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 2) Διάσημος συγγραφέας — Σγουρός — Αριθμητικόν.
4) Γερμανός φιλόσοφος και συγγραφέας — Μας καταλαμβάνει πολλάκις, όταν περιμένωμε κάτι το σβαρόν.
5) 'Ομαλόν, ισόπεδον.
6) 'Ατεκνος — Προφυλάσσει το έθιμο από τη δηλητηρίασι του αϊσπνέματός (πληθ.).

- 7) 'Ο μεγαλύτερος ποταμός της 'Ελβετίας.
8) Πάσχει από άθεράπευτο αρρώστεια — 'Υγιή, χαίροντα άκρας υγείας.
9) Μέτρον βάρους.
10) Φέρεται ως άδελφή του Λώτ (γεν.) — Τίτλος ευγενείας.
11) 'Η σφιγξ των έκλογών.
12) 'Ελλειψις νόσου — Τρόπος διατηρήσεως παρασκευασμένων λαχανικών.
14) Πρόθεσις — 'Αμαθής, ό άνευ γνώσεως ή πείρας — Αυστριακός ποιητής και δημοσιογράφος.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 2) Κατασκευάζω ('Αγγλ.) — 'Όρος Κεφαλληνίας καλούμενον «μεγάλο βουνό» — 'Ένα από τα τρία καράβια, που ό Χριστ. Κολόμβος έκαμε το πρώτο ταξίδι δια την 'Αμερική.
4) Πρέπει να φερώμεθα εις τας συναλλαγάς μας — Εύρωπαϊκόν Κράτος.
5) 'Απαραίτητα δια τα ίστιοφόρα.
6) Συγγραφέας, διάσημος δια την παγκόσμιον ιστορίαν του — Διάσημος 'Ιταλική οικογένεια άκμάσασα κατά τον Μεσαίωνα.
7) Σταφιδικός οργανισμός (άρχ.)
8) Την χρησιμοποιούν και στους κουραμπιέδες — 'Αφτηρία της 'Ελληνικής 'Επανάστασεως του 21.
9) Μητηρ του Διός.
10) Ποιμνιοστάσιον — 'Υπερμεγέθης θαλάσσιος ιθύς.
11) Νοτιοαμερικανική Δημοκρατία.
12) Εύρίσκεται εις την όρφην αρχαίων ναών — Γάλλος Ζωγράφος επίτελογμένος «Τελώνης».
14) Ποτόν — 'Αφορμή — Βασίλειον της πέραν του Γάγγου 'Ινδικής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΕΑΣ
Γυμνάσιον 'Αρρένων Καλαμών

ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

- Ουδαμώς έρα δεί άδικειν.
1) Γή 2) Γάρ 3) Γαλή 4) Γέρων 5) Γάγυς 6) Γρανικό.
Πάν μέτρον άριστον.
Μηδέν άγαν.
'Ιτε Παίδες 'Ελλήνων.

ΚΛΙΜΑΞ

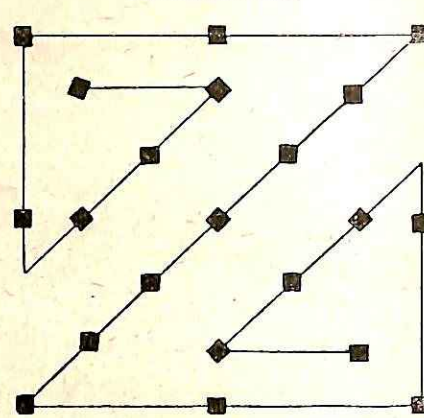
- 1) Κώς 2) Κρής 3) Κόμης 4) Κύπρος
5) Κάματος 6) Κάυκας 7) Κανστικός

ΤΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

(Συνέχεια από τη σελ. 18)

τους διακοβόλους, που οι διακιές τους πέφτουν συχνά στις κερκίδες, και γενικά όλους τους άθλητάς των διαφόρων άλλων αγωνισμάτων. Το Παναθηναϊκό Στάδιο, που ό δημιουργός του, Γ. 'Αδέρωφ φαντάζει δεξιά άκριβώς έξω από την είσοδό του σε ένα επιβλητικό άνδριάντα, αποτελεί τον μοναδικό στον κόσμο μαρμάρينو και όλόλευκο αγωνιστικό χώρο, αλλά για να συγχρονισθή ό στίβος του χρειάζεται να πλατύνη κι άπ' τις δυο πλευρές με άφαιρεσι κερκίδων, πράγμα όμως που θα έπηρεάση την αρχιτεκτονική του.

ΜΟΝΟΚΟΝΔΥΛΙΑ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΟΛΕΞΟΝ

- 1) Μύκονος 2) Καβάλλα 3) Καδμεία 4) Κύπριος 5) Φλώρινα 6) Ταύγετος 7) Μεσσήνη Α-Β) Μαδρίτη.
'Οφείλω τω Θεώ χάριτας.

- 'Οριζοντίως: 1) Σοφία — 'Ελπίς, 2) κι — 'ς, 3) 'Αέρας — Βαβέλ, 4) Μυαλά — 'Αλική, 5) Νάσος — Νίκαι, 6) Ψάγο — 'Όλος, 7) Σήν — Σής, 8) 'Ελλην 9) ΤΑΝ — ΤΑΣ, 10) 'Ιάβα — 'Αγία, 11) Φανός — Τυφών, 12) 'Όροφ — 'Αγωνα, 13) Νησις — Είσαι, 15) 'Αργία — 'Αβάς.
Καθέτως: 1) Σανίς — 'Ημέρα, 3) 'Αμνός — Τάφον, 4) Εύαγή — 'Αβαρή 5) Ράσον — Νάνος, 6) Καλό — 'Οφίς, 7) 'Ισας — ΣΟΣ, 8) 'Ελλάς, 9) 'Ιβαν — ΤΑΕ, 10) Σάλη — 'Υγιή, 11) Βίκος — Τάφος, 12) 'Εκάλη — 'Αγών, 13) Ληνός — Σίνοι 15) Σωτήρ — Αίνος.

- 'Οριζοντίως: 1) Νομός — Πτώμα, 2) 'Ομρος — 'Όραν, 3) Τάλας — 'Απαλά, 4) 'Όσος — Πρώτας, 5) Νίκαι — έμα, 6) Σάπων, 7) 'Ινα — Δανός, 8) Καιρός — Σανά, 9) 'Αννας — Τήλος, 10) Νάος — Γόμορα 11) 'Ασος — Κάσας.
Καθέτως: 1) Νότος — 'Ικανά, 2) 'Ομάς — 'Αναός, 3) Μήλον — Αίνος, 4) 'Ορασίς — Ράσο, 5) ΣΟΣ — Κάδος, 6) Παπάς, 7) 'Αρίων — Τόκ, 8) Τόπω — Νόσημα, 9) 'Ωραία — Σάλος, 10) Μάλαμα — Νόρα 11) 'Ανάσα — Παπάς.

ΛΟΓΟΠΑΓΝΙΟ

Τό χάνι.
Μηδέν 'Αγαν.

ΣΚΑΛΑ

- 1) 'Αλας, 2) 'Ασδος, 3) 'Αρκτος, 4) 'Αλβανός, 5) 'Αλαμάνας, 6) 'Αθανάσιος.

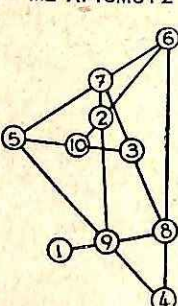
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΣΚΑΛΑ

- 1) Κέα, 2) Κίνα, 3) Κούβα 4) Κύθηρα, 5) Καδμεία, 6) Κυρηναία, 7) Καισάρεια, Κύπριος 5) Φλώρινα 6) Ταύγετος 7) Μεσσηνία

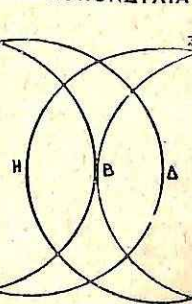
ΙΣΟΤΗΣ ΜΕ ΣΠΙΡΤΑ

$$\sqrt{T}=I$$

ΚΥΚΛΟΙ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

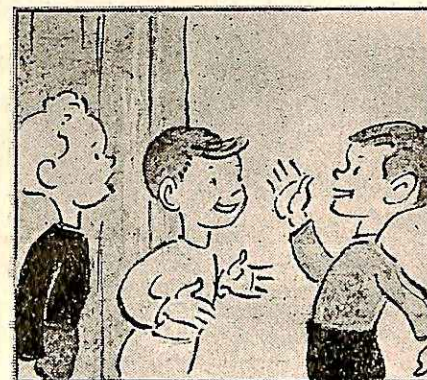
ΜΟΝΟΚΟΝΔΥΛΙΑ

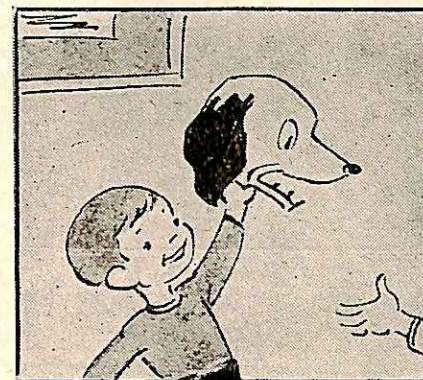
ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΕΛΕ

Η ΓΚΑΜΗΛΑ

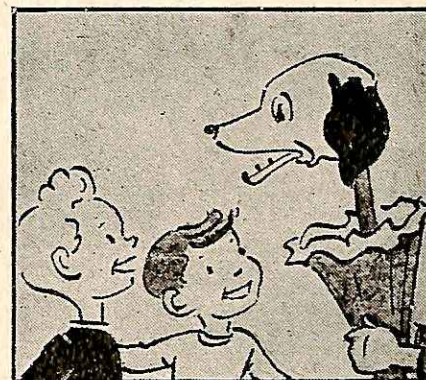
Υπό ΑΝ. ΒΩ.

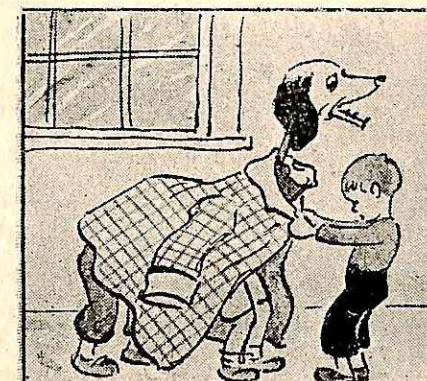
'Απόκρηες είναι. Κι ό Λελές το Γιάγκο και τον Τάκη στο σπίτι του προσκάλεσε να παίξουνε λιγάκι.

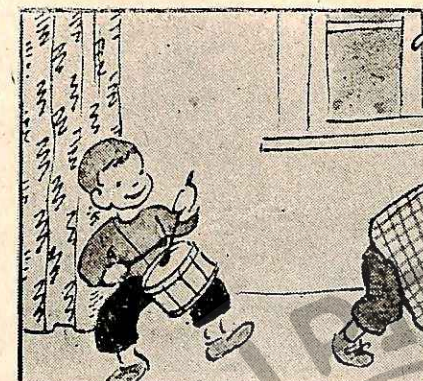
«'Ε, τη γκαμήλα σήμερα θα παίξωμε» φωνάζει. Καί μία ματσούκα φέρνει εύθύς, που σκύλο παρουσιάζει,

τη δένει άπάνω γρήγορα στης θείτσας την όμπρέλα καί... «να ή γκαμηλοκεφαλή. 'Α, πόσο μοιάζει! Τρέλλα!...»

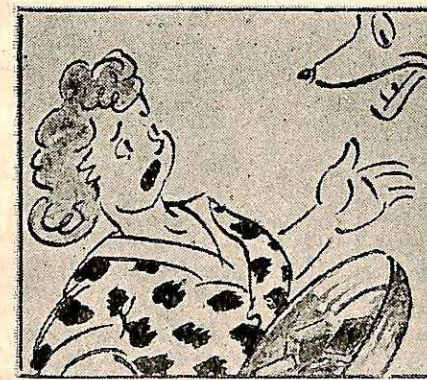
Μ' ένα παλτό τώρα της θειάς τους φίλους του σκεπάζει και τη γκαμηλοκεφαλή ό Γιάγκος την άρπάζει.

Τέλος, γελώντας ό Λελές χτυπά το τουμπανάκι του και ξεκινά χορεύοντας, που λές, το γκαμηλάκι του.

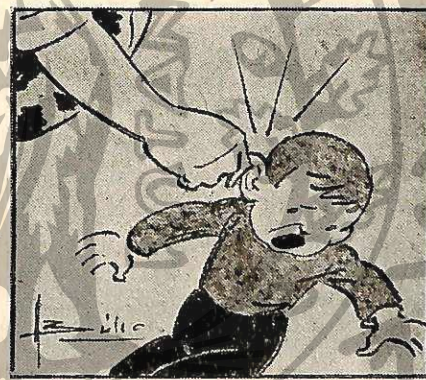
Μά σύγχρονα κ' ή θείτσα του άπ' την κουζίνα βγαίνει με μία πιατέλα μπακλαβά. Καί μόλις ή καύμενη

βλέπει ένα τέρας να πηδά, για μία στιγμή τρομάζει, πετάει κάτω το γλυκό και μία φωνάρα βγάζει.

Αυτοί τα χάνουν και πατούν στα μέλια και γλιστράνε. Κ' έτσι οι τρείς τους άξαφνα στο πάτωμα κολλάνε!

Κ' ή θειά σαν είδε και παλτό κι όμπρέλα μέσ' στα μέλια, του κύρ' Λελέ του τάβγαλε ξυνά τα τόσα γέλια...

ΖΩΗ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

Στίχοι:

ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ.

Μουσική

ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ρυθμός Συρτού.

Στίς στά- νες τῶν βου- νῶν καὶ στά λη- μέ- ρια μίαν ὡ- μορ-φη ζω-
 Ζυ- πνῶ μέ τήν αὐ- γή τή- μυ- ρω- μέ- νη, τὸ μῦ- ροῦ- πό τὰ
 ἡ κα- λο- περ- νῶ σὰν κά- τι παίρνει ὁ νοῦς μου ἀπὸ τοῦ- νό καὶ
 πεῦ- κα πε- ρισ- σὸ καὶ βλέ- πω ἀπὸ τῆ θα- λασ- σα χρυ- σὸ πε-
 προ- σευ- χὴ τὸ πάει ψη- λὰ σ' ἄ- στέ- ρια, σὰν - στέ- ρια. Ἄς
 ρή- φα- νο τὸν, ἡ- λιο ν' ἄ- νε- βαί- νη, καὶ - βαί- νη. }
 Ζοῦ- σα πάν- τα ἐ- δῶ νᾶ- χα κο- νά- κι μιὰ ὁ- λό- φω- τη κα-
 λύ- θα ἀπὸ κλα- δία, νὰ πί- νω ἀπὸ τοῦ βρά- χου τὴν καρ-
 διά τὸ κρύ- σταλλο τὸ ἄ- δά- να- το νε- ρά- κι, ἄς - ρά- κι
 Τραλα λα τραλα λα τραλα λα τραλα λα λα λα λα λα. D.C.

Ρ. Π. ΦΡΕΤΣΑΣ.